KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.1.2021 r.
COM(2021) 11 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu UE-Szwajcaria ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne, w odniesieniu do zmiany rozdziału III i załączników I i II do umowy

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU UE–SZWAJCARIA
nr 1/2021
z dnia [...] r.

zmieniająca rozdział III oraz załączniki I i II do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne

---

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne[1] (zwaną dalej „umową"), w szczególności jej art. 21 ust. 2 i art. 22 ust. 4;

mając na uwadze, że zawierając umowę, Umawiające się Strony zobowiązały się do zagwarantowania na swoich terytoriach równoważnego poziomu bezpieczeństwa za pomocą środków celnych opartych na odpowiednich przepisach obowiązujących w Unii Europejskiej;

mając na uwadze, że od czasu zawarcia umowy właściwe przepisy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92[2] z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny oraz rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93[3] z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny zastąpiono właściwymi przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013[4] z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446[5] z dnia 28 lipca 2015 r. oraz rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447[6] z dnia 24 listopada 2015 r.;

mając na uwadze, że dalsze przepisy dotyczące środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne zostały przyjęte decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2019/2151[7] z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiającą program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym;

mając na uwadze, że od czasu zawarcia umowy w tych przepisach wprowadzono zmiany dotyczące środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne;

mając na uwadze, że zmiany w przepisach Unii Europejskiej, które są istotne dla utrzymania równoważnego poziomu bezpieczeństwa między Umawiającymi się Stronami, powinny zostać odzwierciedlone w umowie;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

---

1 Dz.U. L 199 z 31.7.2009, s. 24.
2 Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.
3 Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.
4 Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.
5 Dz.U. L 203 z 26.6.2020, s. 1.
6 Dz.U. L 206 z 30.6.2020, s. 8.
7 Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168.

Artykuł 1

W rozdziale III umowy art. 9–14 otrzymują brzmienie:

„ARTYKUŁ 9

POSTANOWIENIA OGÓLNE W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY

1. Umawiające się Strony zobowiązują się do ustanowienia i stosowania w odniesieniu do przewozu towarów pochodzących z krajów trzecich lub przeznaczonych do krajów trzecich środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne określonych w niniejszym rozdziale oraz do zapewnienia poziomu bezpieczeństwa równoważnego z poziomem bezpieczeństwa i ochrony na ich granicach zewnętrznych.

2. Umawiające się Strony powstrzymują się przed stosowaniem środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne określonych w niniejszym rozdziale przy przewozie towarów między ich obszarami celnymi.

3. Umawiające się Strony konsultują się przed zawarciem jakiejkolwiek umowy z krajem trzecim w dziedzinach objętych niniejszym rozdziałem w celu zapewnienia jej spójności z niniejszą umową, w szczególności, jeśli odnośna umowa zawiera postanowienia stanowiące odstępstwo od środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne określonych w niniejszym rozdziale.

ARTYKUŁ 10

DEKLARACJE POPRZEDZAJĄCE WPROWADZENIE I WYPROWADZENIE TOWARÓW

1. Do celów związanych z bezpieczeństwem i ochroną towary wprowadzone z kraju trzeciego na obszary celne Umawiających się Stron są przedmiotem przywozowej deklaracji skróconej, z wyjątkiem towarów przewożonych środkami transportu jedynie w tranzycie przez wody terytorialne lub przestrzeń powietrzną obszarów celnych bez postoju na tych obszarach.

2. Do celów związanych z bezpieczeństwem i ochroną towary przeznaczone do kraju trzeciego wyprowadzane z obszaru celnego Umawiających się Stron są przedmiotem wywozowej deklaracji skróconej, z wyjątkiem towarów przewożonych środkami transportu jedynie w tranzycie przez wody terytorialne lub przestrzeń powietrzną obszarów celnych bez postoju na tych obszarach.

3. Przywozową lub wywozową deklarację skróconą składa się przed wprowadzeniem towarów na obszary celne Umawiających się Stron lub ich wyprowadzeniem z tych obszarów.

4. Jeżeli w przypadku istnienia obowiązku złożenia przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej w odniesieniu do towarów wprowadzanych na obszary celne Umawiających się Stron lub z nich wyprowadzanych deklaracji tej nie złożono, jedna z osób, o których mowa w ust. 5 lub 6, niezwłocznie składa taką deklarację lub, jeżeli organy celne wyrażą na to zgodę, zamiast deklaracji składa zgłoszenie celne lub deklarację do czasowego składowania zawierające co najmniej dane wymagane w przypadku przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej. W takich okolicznościach organy celne przeprowadzają analizę ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony w odniesieniu do tych towarów na podstawie zgłoszenia celnego lub deklaracji do czasowego składowania.

5. Każda z Umawiających się Stron określa osoby, które są zobowiązane do złożenia przywozowych lub wywozowych deklaracji skróconych oraz organy właściwe do odbioru tych deklaracji.

6. Przywozową deklarację skróconą składa przewoźnik.

Niezależnie od obowiązków przewoźnika, przywozową deklarację skróconą może złożyć jedna z następujących osób:

a) importer lub odbiorca lub inna osoba, w której imieniu lub na której rzecz działa przewoźnik;

b) każda osoba, która jest w stanie przedstawić dane towary lub spowodować ich przedstawienie w urzędzie celnym pierwszego wprowadzenia.

Jeżeli w konkretnych przypadkach nie ma możliwości uzyskania wszystkich danych przewidzianych w przywozowej deklaracji skróconej niezbędnych do przeprowadzenia analizy ryzyka do celów bezpieczeństwa

i ochrony od osób, o których mowa w akapicie pierwszym, inne osoby dysponujące takimi danymi, którym przysługują odpowiednie prawa do ich przekazania, mogą mieć obowiązek przekazania takich danych.

Każda osoba przekazująca dane przewidziane w przywozowej deklaracji skróconej ponosi odpowiedzialność za przekazane przez siebie dane.

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6 do dnia wdrożenia systemu teleinformatycznego, o którym mowa w załączniku I art. 1 ust. 1, każda Umawiająca się Strona wskazuje osoby mające obowiązek złożenia przywozowej deklaracji skróconej, sposoby składania takiej deklaracji, wymiany informacji z nią związanych oraz składania wniosków o jej sprostowanie lub unieważnienie.

8. Organy celne Umawiających się Stron mogą określić przypadki, w których zgłoszenia celnego lub deklaracji do czasowego składowania można użyć jako przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej, pod warunkiem że:

a) zgłoszenie celne lub deklaracja do czasowego składowania zawierają wszystkie dane wymagane w przypadku przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej, oraz

b) deklarację zastępczą złożono przed upływem terminu we właściwym urzędzie celnym, w którym należałoby złożyć przywozową lub wywozową deklarację skróconą.

9. Załącznik I do niniejszej umowy określa:

– system teleinformatyczny na potrzeby przywozowych deklaracji skróconych,

– formę i dane przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej,

– wyjątki od obowiązku składania przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej,

– miejsce złożenia przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej,

– terminy złożenia przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej,

– ustalenia techniczne dotyczące systemów teleinformatycznych wykorzystywanych do składania przywozowych deklaracji skróconych,

– ustalenia z zakresu finansowania dotyczące odpowiedzialności, zobowiązań i oczekiwań w ramach wdrażania i funkcjonowania systemu kontroli importu 2,

– wszelkie inne postanowienia niezbędne w celu zapewnienia stosowanie niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 11

UPOWAŻNIONY PRZEDSIĘBIORCA

1. Umawiająca się Strona przyznaje, z uwzględnieniem kryteriów określonych w załączniku II do niniejszej umowy, status »upoważnionego przedsiębiorcy« w zakresie bezpieczeństwa każdemu podmiotowi gospodarczemu mającemu siedzibę na jej obszarze celnym, a w przypadku Szwajcarii – w jej eksklawach celnych Samnaun i Sampuoir.

Upoważniony przedsiębiorca korzysta z ułatwień odnoszących się do kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa.

Z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych w ust. 2, status upoważnionego przedsiębiorcy przyznany przez Umawiającą się Stronę jest uznawany przez drugą Umawiającą się Stronę bez uszczerbku dla kontroli celnych, w szczególności w celu wdrożenia umów z krajami trzecimi, które przewidują mechanizmy wzajemnego uznawania statusu upoważnionego przedsiębiorcy.

2. Załącznik II do niniejszej umowy określa:

– zasady dotyczące przyznawania statusu upoważnionego przedsiębiorcy, w szczególności kryteria przyznawania tego statusu i warunki stosowania tych kryteriów,

– rodzaj ułatwień, jakie mogą być przyznane,

– zasady dotyczące zawieszenia, unieważnienia i cofnięcia statusu upoważnionego przedsiębiorcy,

– sposób wymiany między Umawiającymi się Stronami informacji dotyczących ich upoważnionych przedsiębiorców,

– wszelkie inne postanowienia niezbędne w celu stosowania niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 12

KONTROLE CELNE W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ORAZ ZARZĄDZANIE RYZYKIEM W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY

1. Kontrole celne w zakresie bezpieczeństwa i ochrony inne niż kontrole wyrywkowe opierają się głównie na analizie ryzyka – przeprowadzanej z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych w celu identyfikacji i oceny ryzyka oraz przyjęcia niezbędnych środków zapobiegawczych – na podstawie kryteriów opracowanych przez Umawiające się Strony.

2. Kontrole celne w zakresie bezpieczeństwa i ochrony przeprowadza się w ramach wspólnego zarządzania ryzykiem w oparciu o wymianę informacji na temat ryzyka i wyników analizy ryzyka między organami celnymi Umawiających się Stron. Poprzez swój udział w Komitecie Kodeksu Celnego, o którym mowa w art. 23, organ celny Szwajcarii przyczynia się do ustanawiania wspólnych kryteriów i norm ryzyka, środków kontroli oraz priorytetowych obszarów kontroli związanych z danymi zawartymi w przywozowych i wywozowych deklaracjach skróconych. Kontrole oparte na takich informacjach i kryteriach przeprowadza się bez uszczerbku dla innych kontroli celnych.

3. Umawiające się Strony wykorzystują wspólny system zarządzania ryzykiem do celów wymiany informacji dotyczących ryzyka, informacji dotyczących wdrożenia wspólnych kryteriów i norm ryzyka, wspólnych priorytetowych obszarów ryzyka oraz zarządzania kryzysowego w zakresie kontroli celnej, a także wyników analiz ryzyka i wyników kontroli.

4. Umawiające się strony uznają równoważność swoich systemów zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa i ochrony.

5. Wspólny komitet przyjmuje wszelkie postanowienia niezbędne w celu stosowania niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 13

MONITOROWANIE WDRAŻANIA ŚRODKÓW BEZPIECZEŃSTWA STOSOWANYCH PRZEZ ORGANY CELNE

1. Wspólny komitet określa sposób, w jaki Umawiające się Strony zamierzają zapewnić monitorowanie wdrażania niniejszego rozdziału oraz przeprowadzać kontrolę przestrzegania postanowień niniejszego rozdziału i załączników do niniejszej umowy.

2. Monitorowanie, o którym mowa w ust. 1, można zapewnić w szczególności przez:

– okresową ocenę wrażania niniejszego rozdziału, a w szczególności równoważności środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne,

– badanie w celu poprawy wdrażania niniejszego rozdziału lub zmiany jego postanowień, zmierzającej do lepszej realizacji jego celów,

– organizowanie tematycznych spotkań ekspertów obydwu Umawiających się Stron i audytów procedur administracyjnych, w tym poprzez wizyty na miejscu.

3. Wspólny komitet zapewnia, aby środki podejmowane na mocy niniejszego artykułu zapewniały poszanowanie praw zainteresowanych podmiotów gospodarczych.

ARTYKUŁ 14

OCHRONA TAJEMNICY SŁUŻBOWEJ I DANYCH OSOBOWYCH

Informacje, którymi wymieniają się Umawiające się Strony w ramach środków ustanowionych w niniejszym rozdziale, są objęte ochroną tajemnicy służbowej i ochroną danych osobowych określonymi w przepisach obowiązujących w tej dziedzinie na terytorium Umawiającej się Strony, która je otrzymuje. Przekazywanie danych osobowych jest zgodne z wymogami obowiązujących przepisów o ochronie danych przekazującej je Umawiającej się Strony.

Informacje te w szczególności nie mogą być przekazywane dalej osobom innym niż właściwe organy Umawiającej się Strony, która je otrzymuje, ani wykorzystywane przez organy Umawiającej się Strony do celów innych niż cele określone w niniejszej umowie.”.

Artykuł 2

Załączniki I i II do umowy zastępuje się załącznikami określonymi w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca po tym, jak ostatnia ze stron powiadomi drugą stronę o spełnieniu swoich wymogów wewnętrznych. Decyzję stosuje się na zasadzie tymczasowości od dnia 15 marca 2021 r.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Wspólnego Komitetu UE–Szwajcaria

Przewodniczący

Załącznik

Załącznik I i załącznik II do umowy otrzymują brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

PRZYWOZOWE I WYWOZOWE DEKLARACJE SKRÓCONE

TYTUŁ I

PRZYWOZOWA DEKLARACJA SKRÓCONA

ARTYKUŁ 1

SYSTEM TELEINFORMATYCZNY NA POTRZEBY PRZYWOZOWYCH DEKLARACJI SKRÓCONYCH

1. System kontroli importu 2 (ICS2) wykorzystuje się w celu:

a) przedkładania, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych i innych informacji dotyczących tych deklaracji, związanych z analizą ryzyka do celów bezpieczeństwa celnego i ochrony celnej, w tym wsparcia ochrony lotnictwa cywilnego, i związanych ze środkami, które należy przyjąć na podstawie wyników tej analizy;

b) wymiany informacji dotyczących danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej i wyników analizy ryzyka w odniesieniu do przywozowych deklaracji skróconych, dotyczących innych informacji niezbędnych do przeprowadzenia tej analizy ryzyka oraz dotyczących środków przyjętych na podstawie analizy ryzyka, w tym zaleceń dotyczących miejsc kontroli i wyników tych kontroli;

c) wymiany informacji na potrzeby monitorowania i oceny wdrożenia wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli.

2. Terminy dotyczące opracowywania i uruchamiania kolejnych etapów wdrażania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w niniejszym załączniku, są terminami określonymi w projekcie systemu kontroli importu 2 (ICS2) w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2151[8].

Oczekuje się, że Umawiające się Strony będą gotowe w tym samym czasie na każdą wersję z chwilą rozpoczęcia okresu wdrażania. Jeżeli zostanie to uznane za stosowne, Umawiające się Strony mogą w przypadku każdej kolejnej wersji zezwolić przedsiębiorcom na stopniowe przyłączanie się do systemu do końca okresu wdrażania. Umawiające się Strony publikują terminy i instrukcje przeznaczone dla przedsiębiorców na swojej stronie internetowej.

3. Przedsiębiorcy korzystają ze zharmonizowanego interfejsu dla przedsiębiorców, opracowanego we wzajemnym porozumieniu przez Umawiające się Strony, do przedkładania informacji, składania wniosków o sprostowanie, składania wniosków o unieważnienie, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych oraz do wymiany powiązanych informacji z organami celnymi.

4. Organy celne Umawiających się Stron mogą pozwolić na wykorzystywanie handlowych, portowych lub transportowych systemów informacyjnych na potrzeby składania danych przewidzianych w przywozowej deklaracji skróconej, pod warunkiem że takie systemy zawierają niezbędne dane, a dane te są dostępne w terminach określonych w art. 7.

ARTYKUŁ 2

FORMA I TREŚĆ PRZYWOZOWEJ DEKLARACJI SKRÓCONEJ

1. Przywozowa deklaracja skrócona oraz powiadomienie o przybyciu towarów na statku morskim lub na statku powietrznym zawierają dane przewidziane w następujących kolumnach załącznika B do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446[9]:

a) F10–F16;

b) F20–F33;

c) F40–F45;

d) F50–F51;

e) G2.

Dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej są zgodne z odpowiednimi formatami, kodami i powtarzalnością określonymi w załączniku B do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447[10] oraz wprowadzone w sposób zgodny z uwagami zawartymi w tych załącznikach.

2. Dane w przywozowej deklaracji skróconej można przekazać poprzez przekazanie przez różne osoby więcej niż jednego zestawu danych.

---

[8] Okres wdrażania wersji 1. ICS2: od 15.03.2021 r. do 1.10.2021 r.; okres wdrażania wersji 2. ICS2: od 1.03.2023 r. do 2.10.2023 r.; okres wdrażania wersji 3. ICS2: od 1.03.2024 r. do 1.10.2024 r.;
Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

[9] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) xxx (Dz.U. L z dd.mm.rrrr, s. x).

[10] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558), ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) xxx (Dz.U. L z dd.mm.rrrr, s. x).

3. Do składania wniosków o sprostowanie lub unieważnienie przywozowej deklaracji skróconej lub zawartych w niej danych stosuje się system teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1.

W przypadku gdy o sprostowanie lub unieważnienie danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej wnoszą różne osoby, każda z tych osób może wnosić o sprostowanie lub unieważnienie tylko tych danych, które sama przekazała.

4. Organy celne Umawiającej się Strony, które zarejestrowały przywozową deklarację skróconą, niezwłocznie powiadamiają osobę, która złożyła wniosek o sprostowanie lub unieważnienie, o swojej decyzji dotyczącej rejestracji lub odrzucenia wniosku.

Jeżeli wniosek o sprostowanie lub unieważnienie danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej zostanie złożony przez osobę inną niż przewoźnik, organy celne powiadamiają o tym fakcie również przewoźnika, o ile przewoźnik zwrócił się o przekazanie mu takiego powiadomienia i dysponuje dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1.

5. Zgodnie z art. 10 ust. 8 umowy do dnia wdrożenia wersji 3 systemu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, Umawiające się Strony mogą prowadzić analizę ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony w oparciu o zgłoszenie tranzytowe złożone w systemie NCTS zgodnie z Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej[11], w tym wymianę informacji dotyczących analizy ryzyka między zaangażowanymi Umawiającymi się Stronami, w odniesieniu do towarów transportowanych drogą morską, śródlądową drogą wodną, transportem drogowym i kolejowym.

System NCTS jest systemem teleinformatycznym umożliwiającym komunikację między Umawiającymi się Stronami oraz między Umawiającymi się Stronami a przedsiębiorcami do celów związanych z dokonaniem zgłoszenia celnego w odniesieniu do tranzytu, obejmującą wszystkie dane wymagane w przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej oraz powiadomienia związane z tymi towarami.

Przed wdrożeniem wersji 3 systemu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego załącznika, Umawiające się Strony oceniają, czy po tej dacie organy celne mogą kontynuować prowadzenie analizy ryzyka w oparciu o zgłoszenie tranzytowe zawierające dane przewidziane w przywozowej deklaracji skróconej złożonej w systemie NCTS[12], i w stosownych przypadkach dokonują zmiany niniejszej umowy.

ARTYKUŁ 3

ZWOLNIENIE Z OBOWIĄZKU ZŁOŻENIA PRZYWOZOWEJ DEKLARACJI SKRÓCONEJ

1. Przywozowej deklaracji skróconej nie wymaga się w odniesieniu do następujących towarów:

a) energii elektrycznej;

b) towarów wprowadzanych rurociągiem;

c) przesyłek z korespondencją, co oznacza listy, pocztówki, listy napisane alfabetem Braille'a oraz druki niepodlegające należnościom celnym przywozowym ani wywozowym;

d) towarów w przesyłkach pocztowych przewożonych zgodnie z zasadami Światowego Związku Pocztowego, w następujący sposób:

   1) jeżeli przesyłki pocztowe transportuje się drogą lotniczą i jeżeli ich ostatecznym miejscem przeznaczenia jest Umawiająca się Strona, do terminu przewidzianego na wdrożenie wersji 1 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

---

[11] Konwencja między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Królestwem Szwecji i Konfederacją Szwajcarską o wspólnej procedurze tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r. (Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2, w tym wcześniejsze i przyszłe zmiany uzgodnione przez Wspólny Komitet wyżej wymienionej konwencji).

[12] System NCTS zaktualizowano w taki sposób, aby uwzględniał nowe wymagania w zakresie bezpieczeństwa przewidziane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1), ostatnio zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/632 z dnia 17 kwietnia 2019 r. (Dz.U. L 111 z 25.04.2019, s. 54). Wdrożenie stopniowej aktualizacji systemu NCTS przewidziano w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2151.

2) jeżeli przesyłki pocztowe transportuje się drogą lotniczą i jeżeli ich ostatecznym miejscem przeznaczenia jest państwo trzecie lub terytorium trzecie, do terminu przewidzianego na wdrożenie wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

3) jeżeli przesyłki pocztowe transportuje się drogą morską, śródlądową drogą wodną, transportem drogowym lub kolejowym, do terminu przewidzianego na wdrożenie wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

e) towarów, w przypadku których dozwolone jest ustne zgłoszenie celne lub zwykłe przekroczenie granicy zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Umawiające się Strony, pod warunkiem że nie są przewożone na podstawie umowy przewozu;

f) towarów znajdujących się w bagażu osobistym podróżnych;

g) towarów objętych karnetami ATA i CPD, pod warunkiem że nie są przewożone na podstawie umowy przewozu;

h) towarów uprawnionych do zwolnień zgodnie z Konwencją wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r., Konwencją wiedeńską o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 r. i innymi konwencjami konsularnymi lub Konwencją nowojorską o misjach specjalnych z dnia 16 grudnia 1969 r.;

i) broni i sprzętu wojskowego wprowadzanych na obszar celny jednej z Umawiających się Stron przez organy odpowiedzialne za obronę wojskową terytorium w ramach transportu wojskowego lub transportu prowadzonego na wyłączny użytek władz wojskowych;

j) następujących towarów wprowadzanych na obszar celny jednej z Umawiających się Stron bezpośrednio z instalacji morskich eksploatowanych przez osobę mającą swoją siedzibę na obszarze celnym jednej z Umawiających się Stron:

1) towarów, które zostały wprowadzone na te instalacje morskie w celu ich budowy, naprawy, konserwacji lub adaptacji;

2) towarów, które zostały wykorzystane do zamontowania na tych instalacjach morskich lub jako wyposażenie tych instalacji;

3) zaopatrzenia używanego lub zużywanego na tych instalacjach morskich;

4) odpadów innych niż niebezpieczne ze wspomnianych instalacji morskich;

k) towarów zawartych w przesyłkach, których rzeczywista wartość nie przekracza 22 EUR, pod warunkiem że organy celne zgodzą się, również za zgodą podmiotu gospodarczego, na dokonanie analizy ryzyka, z wykorzystaniem informacji zawartych w systemie używanym przez podmiot gospodarczy lub dostarczonych przez ten system, w następujących sytuacjach:

1) jeżeli towary znajdują się w przesyłkach przesyłanych za pośrednictwem lub w ramach odpowiedzialności podmiotu gospodarczego świadczącego zintegrowane usługi polegające na nadaniu, transporcie, odprawie celnej i dostawie paczek w ustalonym z góry terminie, przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości śledzenia aktualnej lokalizacji przesyłek, a także zachowaniu nad nimi kontroli, w trakcie całego procesu świadczenia usługi, zwanych dalej »przesyłkami ekspresowymi«, które są przewożone drogą lotniczą, do terminu przewidzianego na wdrożenie wersji 1 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

2) jeżeli towary transportuje się drogą lotniczą w przesyłkach innych niż pocztowe lub ekspresowe, do terminu przewidzianego na wdrożenie wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

3) jeżeli towary transportuje się drogą morską, śródlądową drogą wodną, transportem drogowym lub kolejowym, do terminu przewidzianego na wdrożenie wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

l) towarów przemieszczanych na podstawie formularza NATO 302 przewidzianego w Umowie między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, sporządzonej w Londynie dnia 19 czerwca 1951 r., lub na podstawie formularza UE 302 przewidzianego w art. 1 ust. 51 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446;

m) towarów wprowadzonych na terytorium jednej z Umawiających się Stron z Ceuty i Melilli, wyspy Helgoland, Republiki San Marino, Watykanu, gminy Livigno oraz szwajcarskich eksklaw celnych Samnaun i Sampuoir;

n) następujących towarów przewożonych na pokładzie statków wodnych i powietrznych:

1) towarów, które dostarczono w celu zamontowania ich jako części lub akcesoria tych statków wodnych i powietrznych;

2) towarów umożliwiających działanie silników, maszyn i innych urządzeń znajdujących się na tych statkach wodnych lub powietrznych;

3) artykułów żywnościowych i innych produktów przeznaczonych do konsumpcji lub sprzedaży na pokładzie;

o) produktów rybołówstwa morskiego i innych produktów wydobytych z morza poza terytorium celnym Umawiających się Stron przez ich statki rybackie;

p) statków, i przewożonych na nich towarów, wpływających na wody terytorialne jednej z Umawiających się Stron wyłącznie w celu załadowania na pokład zaopatrzenia bez łączenia się z którymkolwiek obiektem portowym;

q) majątku ruchomego gospodarstwa domowego zdefiniowanego w prawodawstwie odpowiednich Umawiających się Stron, pod warunkiem że nie jest on przewożony na mocy umowy przewozu.

2. Przywozowa deklaracja skrócona nie jest wymagana w przypadkach określonych w umowie międzynarodowej w zakresie bezpieczeństwa zawartej między Umawiającą się Stroną a krajem trzecim, z zastrzeżeniem procedury określonej w art. 9 ust. 3 umowy.

3. Przywozowa deklaracja skrócona nie jest wymagana w przypadkach, gdy towary czasowo opuszczają obszary celne Umawiających się Stron podczas transportu morskiego lub powietrznego między dwoma punktami tych obszarów celnych bez zatrzymania się w państwie trzecim.

ARTYKUŁ 4

MIEJSCE ZŁOŻENIA PRZYWOZOWEJ DEKLARACJI SKRÓCONEJ

1. Przywozową deklarację skróconą składa się w urzędzie celnym właściwym dla dozoru celnego w miejscu, w którym środek transportu przewożący towary dociera lub – w stosownych przypadkach – ma zgodnie z przeznaczeniem dotrzeć na teren obszaru celnego jednej z Umawiających się Stron z państwa trzeciego lub terytorium trzeciego, zwanym dalej urzędem celnym pierwszego wprowadzenia.

2. W przypadku gdy przywozowa deklaracja skrócona zostaje złożona poprzez przedłożenie więcej niż jednego zestawu danych lub poprzez przedłożenie minimalnego zestawu danych, osoba przedkładająca częściowy lub minimalny zestaw danych dokonuje tego w urzędzie celnym, który zgodnie z jej wiedzą powinien być urzędem celnym pierwszego wprowadzenia. Jeżeli osoba ta nie zna miejsca na obszarach celnych Umawiających się Stron, do którego środek transportu przewożący towary ma zgodnie z oczekiwaniem dotrzeć w pierwszej kolejności, urząd celny pierwszego wprowadzenia można określić na podstawie miejsca, do którego towary są wysyłane.

3. Organy celne Umawiających się Stron mogą zezwolić na złożenie przywozowej deklaracji skróconej w innym urzędzie celnym, jeżeli urząd ten niezwłocznie przekaże lub udostępni w formie elektronicznej niezbędne dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia.

ARTYKUŁ 5

REJESTRACJA PRZYWOZOWEJ DEKLARACJI SKRÓCONEJ

1. Organy celne rejestrują każde przedłożenie danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej po jej otrzymaniu i niezwłocznie powiadamiają zgłaszającego lub jego przedstawiciela o jej rejestracji oraz przekazują tej osobie numer ewidencyjny zgłoszenia i datę rejestracji.

2. Od dnia wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, organy celne niezwłocznie powiadamiają przewoźnika o rejestracji, o ile zwrócił się on o przekazanie takiego powiadomienia i dysponuje dostępem do systemu teleinformatycznego, w którym przywozową deklarację skróconą złożyła osoba inna niż przewoźnik.

ARTYKUŁ 6

ZŁOŻENIE PRZYWOZOWEJ DEKLARACJI SKRÓCONEJ

W przypadku gdy nie ma zastosowania żadne ze zwolnień z obowiązku złożenia przywozowej deklaracji skróconej określonych w art. 10 umowy oraz art. 3, dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej dostarcza się w następujący sposób:

a) w odniesieniu do towarów przewożonych transportem lotniczym

   1) począwszy od daty wdrożenia wersji 1 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, przewoźnicy ekspresowi składają w przypadku wszystkich przesyłek minimalny zestaw danych;

   2) począwszy od daty wdrożenia wersji 1 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, operatorzy pocztowi przedkładają w przypadku wszystkich przesyłek, których ostatecznym miejscem przeznaczenia jest Umawiająca się Strona, minimalny zestaw danych;

   3) począwszy od daty wdrożenia wersji 2 tego systemu poprzez przedłożenia co najmniej jedne zestawu danych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

b) począwszy od daty wdrożenia wersji 3 tego systemu w przypadku towarów przewożonych transportem morskim, śródlądową drogą wodną, transportem drogowym lub kolejowym poprzez przedłożenia co najmniej jednego zestawu danych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1.

ARTYKUŁ 7

TERMINY SKŁADANIA PRZYWOZOWEJ DEKLARACJI SKRÓCONEJ

1. Jeżeli towary wprowadza się na obszary celne Umawiających się Stron drogą morską, przywozową deklarację skróconą składa się w następujących terminach:

a) dla przesyłek kontenerowych, innych niż gdy zastosowanie znajduje lit. c) lub d), najpóźniej 24 godziny przed załadowaniem towarów na statek, na którym mają zostać wprowadzone na obszary celne Umawiających się Stron;

b) dla przesyłek masowych/luzem, innych niż gdy zastosowanie znajduje lit. c) lub d), najpóźniej cztery godziny przed przybyciem statku do pierwszego portu wprowadzenia na obszary celne Umawiających się Stron;

c) przynajmniej dwie godziny przed przybyciem statku do pierwszego portu wprowadzenia na obszary celne Umawiających się Stron w przypadku towarów przywożonych z któregokolwiek z następujących miejsc:

   1) Grenlandii;

   2) Wysp Owczych;

   3) Islandii;

   4) portów na Morzu Bałtyckim, Morzu Północnym, Morzu Czarnym i Morzu Śródziemnym;

   5) wszystkich portów w Maroku;

d) dla przewozów, innych niż gdy zastosowanie znajduje lit. c), pomiędzy terytorium znajdującym się poza obszarami celnymi Umawiających się Stron a francuskimi departamentami zamorskimi, Azorami, Maderą lub Wyspami Kanaryjskimi, jeżeli podróż trwa krócej niż 24 godziny, przynajmniej dwie godziny przed przybyciem do pierwszego portu wprowadzenia na obszary celne Umawiających się Stron.

2. Jeżeli towary wprowadza się na obszary celne Umawiających się Stron drogą powietrzną, pełne dane przywozowej deklaracji skróconej składa się możliwie jak najwcześniej, a w każdym przypadku w następujących terminach:

a) dla lotów trwających krócej niż cztery godziny, najpóźniej do czasu rzeczywistego odlotu statku powietrznego;

b) dla pozostałych lotów, najpóźniej cztery godziny przed przybyciem statku powietrznego do pierwszego portu lotniczego na obszarach celnych Umawiających się Stron.

3. Począwszy od daty wdrożenia wersji 1 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, operatorzy pocztowi i przewoźnicy ekspresowi składają co najmniej minimalny zestaw danych przywozowej deklaracji skróconej możliwie jak najwcześniej, a najpóźniej przed załadunkiem towarów na pokład statku powietrznego, na którym mają zostać wprowadzone na obszary celne Umawiających się Stron.

4. Począwszy od daty wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, przedsiębiorcy inni niż operatorzy pocztowi i przewoźnicy ekspresowi składają co najmniej minimalny zestaw danych przywozowej deklaracji skróconej możliwie jak najwcześniej, a najpóźniej przed załadunkiem towarów na pokład statku powietrznego, na którym mają zostać wprowadzone na obszary celne Umawiających się Stron.

5. Począwszy od daty wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 3 i 4, przekazano tylko minimalny zestaw danych przywozowej deklaracji skróconej, pozostałe dane przekazuje się w terminie określonym w ust. 2.

6. Do daty wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, minimalny zestaw danych przywozowej deklaracji skróconej złożony zgodnie z ust. 3 uznaje się za pełną przywozową deklarację skróconą w odniesieniu do towarów w przesyłkach pocztowych, których ostatecznym miejscem przeznaczenia jest Umawiająca się Strona, oraz w odniesieniu do towarów w przesyłkach ekspresowych o wartości rzeczywistej nieprzekraczającej 22 EUR.

7. Jeżeli towary wprowadza się na obszary celne Umawiających się Stron koleją, przywozową deklarację skróconą składa się w następujących terminach:

a) jeżeli podróż pociągiem z ostatniego dworca kolejowego znajdującego się w państwie trzecim do urzędu celnego pierwszego wprowadzenia trwa krócej niż dwie godziny, najpóźniej godzinę przed przybyciem towarów na miejsce, dla którego dany urząd celny jest właściwy;

b) we wszystkich pozostałych przypadkach najpóźniej dwie godziny przed przybyciem towarów na miejsce, dla którego dany urząd celny pierwszego wprowadzenia jest właściwy.

8. Jeżeli towary wprowadza się na obszary celne Umawiających się Stron w ramach transportu drogowego, przywozową deklarację skróconą składa się najpóźniej godzinę przed przybyciem towarów na miejsce, dla którego dany urząd celny pierwszego wprowadzenia jest właściwy.

9. Jeżeli towary wprowadza się na obszary celne Umawiających się Stron śródlądową drogą wodną, przywozową deklarację skróconą składa się najpóźniej dwie godziny przed przybyciem towarów na miejsce, dla którego dany urząd celny pierwszego wprowadzenia jest właściwy.

10. Jeżeli towary wprowadza się na obszary celne Umawiających się Stron za pomocą środka transportu, który sam jest transportowany aktywnym środkiem transportu, terminem złożenia przywozowej deklaracji skróconej jest termin mający zastosowanie do aktywnego środka transportu.

11. Terminy, o których mowa w ust. 1–10, nie mają zastosowania w przypadku działania siły wyższej.

12. Z zastrzeżeniem procedury, o której mowa w art. 9 ust. 3 umowy, terminy wymienione w ust. 1–10 nie mają zastosowania, jeżeli umowy międzynarodowe w dziedzinie bezpieczeństwa pomiędzy Umawiającą się Stroną a krajami trzecimi stanowią inaczej.

ARTYKUŁ 8

ANALIZA RYZYKA DO CELÓW BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ORAZ KONTROLE CELNE W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY W ODNIESIENIU DO PRZYWOZOWYCH DEKLARACJI SKRÓCONYCH

1. Analiza ryzyka musi zostać zakończona przed przybyciem towarów do urzędu celnego pierwszego wprowadzenia, o ile przywozowa deklaracja skrócona została złożona w terminie wskazanym w art. 7 i pod warunkiem, że nie stwierdzono wystąpienia ryzyka i nie ma potrzeby przeprowadzenia dodatkowej analizy ryzyka.

Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, pierwszą analizę ryzyka dotyczącą towarów, które mają zostać wprowadzone na obszary celne Umawiających się Stron drogą powietrzną, przeprowadza się jak najszybciej po otrzymaniu minimalnego zestawu danych z przywozowej deklaracji skróconej, o którym mowa w art. 7 ust. 3 i 4.

2. Urząd celny pierwszego wprowadzenia kończy analizę ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony po następującej wymianie informacji za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1:

a) niezwłocznie po rejestracji urząd celny pierwszego wprowadzenia udostępnia dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej organom celnym Umawiających się Stron wskazanym w tych danych oraz organom celnym Umawiających się Stron, które zarejestrowały w systemie teleinformatycznym informacje dotyczące ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony, które odpowiadają danym zawartym w tej przywozowej deklaracji skróconej;

b) w terminach określonych w art. 7 organy celne Umawiających się Stron, o których mowa w lit. a), przeprowadzają analizę ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony, a w przypadku stwierdzenia wystąpienia ryzyka udostępniają wyniki urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia;

c) urząd celny pierwszego wprowadzenia uwzględnia informacje na temat wyników analizy ryzyka przekazane przez organy celne Umawiających się Stron, o których mowa w lit. a), w celu przeprowadzenia analizy ryzyka;

d) urząd celny pierwszego wprowadzenia udostępnia wyniki przeprowadzonej analizy ryzyka organom celnym Umawiających się Stron, które wniosły wkład do przeprowadzenia analizy ryzyka, oraz tym, których przemieszczanie towarów potencjalnie dotyczy;

e) urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia o zakończeniu analizy ryzyka następujące osoby, o ile zwróciły się one o przekazywanie im takiego powiadomienia i dysponują dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1:

– zgłaszający lub jego przedstawiciel;

– przewoźnik, jeżeli osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

3. Jeżeli urząd celny pierwszego wprowadzenia wymaga dodatkowych informacji na temat danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej na potrzeby zakończenia analizy ryzyka, analiza taka kończona jest po otrzymaniu stosownych informacji.

W tym celu urząd celny pierwszego wprowadzenia zwraca się o udzielenie takich informacji do osoby, która złożyła przywozową deklarację skróconą, lub – w stosownych przypadkach – do osoby, która przekazała dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej. Jeżeli taka osoba nie jest przewoźnikiem, urząd celny pierwszego wprowadzenia przekazuje stosowne informacje przewoźnikowi, o ile przewoźnik zażądał takiej informacji i dysponuje dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1.

4. W przypadku gdy urząd celny pierwszego wprowadzenia ma uzasadnione powody, by przypuszczać, że towary wprowadzane drogą powietrzną mogą stanowić poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa lotnictwa, żąda on, by przesyłka przed jej załadowaniem na statek powietrzny udający się na obszary celne Umawiających się Stron została poddana kontroli bezpieczeństwa z uwagi na fakt, że stanowi ona ładunek lub pocztę wysokiego ryzyka zgodnie z pkt 4 załącznika do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego[13] ustanawiającej szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia następujące osoby, o ile dysponują one dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1:

– zgłaszający lub jego przedstawiciel;

– przewoźnik, jeżeli osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

Po otrzymaniu powiadomienia osoba, która złożyła przywozową deklarację skróconą, lub – w stosownych przypadkach – osoba, która przedłożyła dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej, przekazuje urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia wyniki tej kontroli bezpieczeństwa oraz wszelkie istotne informacje z tym związane. Analiza ryzyka kończona jest dopiero po uzyskaniu wspomnianych informacji.

5. W przypadku gdy urząd celny pierwszego wprowadzenia ma uzasadnione powody, by uznać, że towary wprowadzane drogą powietrzną lub przesyłka kontenerowa wprowadzana drogą morską, jak określono w art. 7 ust. 1 lit. a), stanowią tak poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i ochrony, że wymagane jest natychmiastowe działanie, nakazuje on, by ładunek nie był ładowany na dany środek transportu.

[13] Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 73, uwzględniając wcześniejsze i przyszłe zmiany uzgodnione przez Wspólny Komitet tej umowy).

Urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia następujące osoby, o ile dysponują one dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1:

– zgłaszający lub jego przedstawiciel;

– przewoźnik, jeżeli osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

Powiadomienia tego dokonuje się niezwłocznie po wykryciu takiego ryzyka, a w przypadku wprowadzania przesyłki kontenerowej drogą morską, o czym mowa w art. 7 ust. 1 lit. a), najpóźniej w ciągu 24 godzin od otrzymania przez przewoźnika przywozowej deklaracji skróconej lub, w stosownych przypadkach, danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia informuje również niezwłocznie o tym powiadomieniu organy celne Umawiających się Stron i udostępnia im odpowiednie dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej.

6. Jeżeli stwierdzono, że dana przesyłka stanowi zagrożenie, którego charakter wymaga podjęcia natychmiastowych działań po przybyciu środka transportu, urząd celny pierwszego wprowadzenia podejmuje takie działania po przybyciu towarów.

7. Po zakończeniu analizy ryzyka urząd celny pierwszego wprowadzenia może zalecić, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, najbardziej odpowiednie miejsce i środki do przeprowadzenia kontroli.

Urząd celny właściwy dla miejsca, które wskazano w zaleceniu jako najbardziej odpowiednie do przeprowadzenia kontroli, podejmuje decyzję w sprawie kontroli i udostępnia za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, wyniki tej decyzji wszystkim urzędom celnym Umawiających się Stron, których przemieszczanie towarów potencjalnie dotyczy, najpóźniej w momencie przedstawienia towarów w urzędzie celnym pierwszego wprowadzenia.

8. Urzędy celne udostępniają wyniki swoich kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa i ochrony innym organom celnym Umawiających się Stron za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku gdy:

a) organy celne oceniają ryzyka jako znaczne i wymagające kontroli celnej, a wyniki kontroli potwierdzają wystąpienie zdarzenia niosącego ryzyko; lub

b) wyniki kontroli nie potwierdzają wystąpienia zdarzenia powodującego ryzyko, natomiast zainteresowany organ celny uznaje, że to zagrożenie stanowi znaczne ryzyko w innym miejscu na obszarach celnych Umawiających się Stron; lub

c) jest to konieczne na potrzeby jednolitego stosowania przepisów niniejszej umowy.

Umawiające się Strony wymieniają w ramach systemu, o którym mowa w art. 12 ust. 3 umowy, informacje dotyczące ryzyk wymienionych w lit. a) i b).

9. W przypadku gdy na obszary celne Umawiających się Stron wprowadzane są towary, które zwolniono z wymogu złożenia przywozowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c)–f), h)–m), o) i q), analizę ryzyka przeprowadza się po przedstawieniu towarów.

10. Towary przedstawione organom celnym mogą zostać zwolnione po przeprowadzeniu analizy ryzyka i uzyskaniu wyników tej analizy oraz – w stosownych przypadkach – po zastosowaniu środków umożliwiających zwolnienie takich towarów.

11. Analizę ryzyka przeprowadza się również w przypadku sprostowania danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 2 ust. 3 i 4. W takiej sytuacji, nie naruszając terminu określonego w ust. 5 akapit trzeci dla przesyłek kontenerowych wprowadzanych drogą morską, analiza ryzyka kończona jest niezwłocznie po otrzymaniu takich danych, chyba że dojdzie do wykrycia ryzyka lub zajdzie konieczność przeprowadzenia dodatkowej analizy ryzyka.

ARTYKUŁ 9

DOSTARCZANIE DANYCH ZAWARTYCH W PRZYWOZOWEJ DEKLARACJI SKRÓCONEJ PRZEZ INNE OSOBY

1. Począwszy od terminu przewidzianego na wdrożenie wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, jeżeli w odniesieniu do tych samych towarów przewożonych transportem lotniczym co najmniej jedna osoba inna niż przewoźnik zawarła co najmniej jedną dodatkową umowę przewozu objętą co najmniej jednym lotniczym listem przewozowym, zastosowanie mają następujące zasady:

a) osoba wydająca lotniczy list przewozowy informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wydaniu takiego lotniczego listu przewozowego;

b) w przypadku zawarcia umowy o wspólnym załadunku towarów osoba wydająca lotniczy list przewozowy informuje osobę, która zawarła z nią tę umowę, o wydaniu takiego lotniczego listu przewozowego;

c) przewoźnik i każda z osób wydających lotniczy list przewozowy przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości wszystkich osób, które nie udostępniły im danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej;

d) w przypadku gdy osoba wystawiająca lotniczy list przewozowy nie udostępnia danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej swojemu partnerowi umownemu, który wystawia lotniczy list przewozowy jej lub jej partnerowi umownemu, z którym zawarła umowę o wspólnym załadunku towarów, osoba, która nie udostępniła wymaganych danych, przekazuje te dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia.

2. Począwszy od terminu przewidzianego na wdrożenie wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku gdy operator pocztowy nie udostępnia danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej dotyczącej przesyłek pocztowych przewoźnikowi zobowiązanemu do przedłożenia pozostałych danych zawartych w deklaracji za pośrednictwem tego systemu, zastosowanie mają następujące zasady:

a) operator pocztowy miejsca przeznaczenia, w przypadku gdy towary są wysyłane do Umawiających się Stron, lub operator pocztowy Umawiających się Stron pierwszego wprowadzenia, w przypadku gdy towary są przewożone tranzytem przez Umawiające się Strony, przekazują te dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia; oraz

b) przewoźnik przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości operatora pocztowego, który nie udostępnia mu danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

3. Począwszy od terminu przewidzianego na wdrożenie wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku gdy przewoźnik ekspresowy nie udostępnia danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej dotyczącej przesyłek ekspresowych przewożonych transportem lotniczym przewoźnikowi, zastosowanie mają następujące zasady:

a) przewoźnik ekspresowy przekazuje te dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia; oraz

b) przewoźnik przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości przewoźnika ekspresowego, który nie udostępnia mu danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

4. Począwszy od terminu przewidzianego na wdrożenie wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, jeżeli, w przypadku transportu morskiego lub wodnego śródlądowego, w odniesieniu do tych samych towarów co najmniej jedna osoba inna niż przewoźnik zawarła co najmniej jedną dodatkową umowę przewozu objętą co najmniej jednym konosamentem, zastosowanie mają następujące zasady:

a) osoba wystawiająca konosament informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wystawieniu takiego konosamentu;

b) w przypadku zawarcia umowy o wspólnym załadunku towarów osoba wydająca konosament informuje osobę, z którą zawarto taką umowę, o wydaniu konosamentu;

c) przewoźnik i każda z osób wydających konosament przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości wszystkich osób, które zawarły z nimi umowę przewozu i nie udostępniły im danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej;

d) osoba wydająca konosament przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości odbiorcy wskazanego w konosamencie, dla którego nie ma konosamentów stanowiących jego podstawę, który nie udostępnił im danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej;

e) w przypadku gdy osoba wystawiająca konosament nie udostępnia danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej swojemu partnerowi umownemu, który wystawia konosament jej lub jej partnerowi umownemu, z którym zawarła umowę o wspólnym załadunku towarów, osoba, która nie udostępniła wymaganych danych, przekazuje te dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia;

f) jeżeli odbiorca wskazany w konosamencie, dla którego nie ma konosamentów stanowiących jego podstawę, nie udostępnia danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej osobie wystawiającej ten konosament, przekazuje te dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia.

ARTYKUŁ 10

ZMIANA TRASY STATKU MORSKIEGO LUB STATKU POWIETRZNEGO PRZYBYWAJĄCEGO NA OBSZAR CELNY UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON

1. Począwszy od terminu przewidzianego na wdrożenie wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku gdy trasa statku powietrznego zostaje zmieniona, wskutek czego statek ten przybędzie w pierwszej kolejności do urzędu celnego znajdującego się w kraju, który w przywozowej deklaracji skróconej nie został wskazany jako kraj przejazdu, faktyczny urząd celny pierwszego wprowadzenia wyszukuje za pośrednictwem tego systemu dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej, wyniki analizy ryzyka oraz zalecenia kontrolne wystosowane przez planowany urząd celny pierwszego wprowadzenia.

2. Począwszy od terminu przewidzianego na wdrożenie wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku gdy trasa statku morskiego zostaje zmieniona, wskutek czego statek ten przybędzie w pierwszej kolejności do urzędu celnego znajdującego się w kraju, który w przywozowej deklaracji skróconej nie został wskazany jako kraj przejazdu, faktyczny urząd celny pierwszego wprowadzenia wyszukuje za pośrednictwem tego systemu dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej, wyniki analizy ryzyka oraz zalecenia kontrolne wystosowane przez planowany urząd celny pierwszego wprowadzenia.

TYTUŁ II

USTALENIA TECHNICZNE DOTYCZĄCE SYSTEMU KONTROLI IMPORTU 2

ARTYKUŁ 11

SYSTEM KONTROLI IMPORTU 2

1. ICS2 wspiera komunikację między przedsiębiorcami a Umawiającymi się Stronami do celów spełnienia wymogów dotyczących przywozowej deklaracji skróconej, analizy ryzyka przeprowadzanej przez organy celne Umawiających się Stron do celów bezpieczeństwa i ochrony oraz środków celnych mających na celu ograniczenie tego ryzyka, w tym kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa i ochrony, oraz komunikację między Umawiającymi się Stronami do celów spełnienia wymogów dotyczących przywozowej deklaracji skróconej.

2. ICS2 składa się z następujących wspólnych komponentów opracowanych na poziomie Unii:

a) wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców;

b) wspólnego repozytorium.

3. Szwajcaria opracuje krajowy system przywozowy jako komponent krajowy dostępny w Szwajcarii.

4. Szwajcaria może opracować krajowy interfejs dla przedsiębiorców jako komponent krajowy dostępny w Szwajcarii.

5. ICS2 stosuje się do następujących celów:

a) przedkładania, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych, wnioskach o sprostowanie i wnioskach o unieważnienie zgodnie z art. 10 umowy i załącznikiem I;

b) przedkładania, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych, pochodzących z deklaracji, o których mowa art. 10 umowy i załączniku I;

c) dostarczania, przetwarzania i przechowywania informacji dotyczących przybycia i zgłoszeń przybycia statku morskiego lub statku powietrznego zgodnie z art. 10 umowy i załącznikiem I;

d) otrzymywania, przetwarzania i przechowywania informacji dotyczących przedstawienia towarów organom celnym Umawiających się Stron zgodnie z art. 10 umowy i załącznikiem I;

e) otrzymywania, przetwarzania i przechowywania informacji dotyczących wniosków w sprawie przeprowadzenia analizy ryzyka i jej wyników, zaleceń związanych z kontrolą, decyzji w sprawie kontroli, a także wyników kontroli zgodnie z art. 10 i 12 umowy i załącznikiem I;

f) otrzymywania, przetwarzania, przechowywania i przekazywania zgłoszeń i informacji przedsiębiorcom i od przedsiębiorców zgodnie z art. 10 i 12 umowy i załącznikiem I;

g) dostarczania, przetwarzania i przechowywania przez przedsiębiorców informacji wymaganych przez organy celne Umawiających się Stron zgodnie z art. 10 i 12 umowy i załącznikiem I.

6. ICS2 jest wykorzystywany przez Umawiające się Strony do celów wsparcia monitorowania i oceny wdrażania wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli, o których mowa w art. 12 umowy.

7. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców do celów dostępu do wspólnych komponentów ICS2 przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS, o którym to systemie mowa w art. 13.

8. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień urzędników Umawiających się Stron do celów dostępu do wspólnych komponentów ICS2 przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Unię.

9. Zharmonizowany interfejs dla przedsiębiorców stanowi punkt wejścia do ICS2 dla przedsiębiorców zgodnie z art. 1.

10. Zharmonizowany interfejs dla przedsiębiorców jest kompatybilny ze wspólnym repozytorium ICS2, o którym mowa w ust. 12–14.

11. Zharmonizowany interfejs dla przedsiębiorców wykorzystuje się do celów przedkładania informacji, składania wniosków o sprostowanie, składania wniosków o unieważnienie, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych oraz zgłoszeniach przybycia, a także do wymiany informacji między Umawiającymi się Stronami a przedsiębiorcami.

12. Umawiające się Strony wykorzystują wspólne repozytorium ICS2 do celów przetwarzania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych, wnioskach o sprostowanie, wnioskach o unieważnienie, zgłoszeniach przybycia, a także informacji dotyczących przedstawienia towarów, informacji dotyczących wniosków o przeprowadzenie analizy ryzyka i jej wyników, zaleceń związanych z kontrolą, decyzji w sprawie kontroli, wyników kontroli oraz informacji wymienianych z przedsiębiorcami.

13. Umawiające się Strony wykorzystują wspólne repozytorium ICS2 do celów związanych z prowadzeniem statystyki i oceny, a także do celów wymiany informacji zawartych w przywozowej deklaracji skróconej między Umawiającymi się Stronami.

14. Wspólne repozytorium ICS2 jest kompatybilne ze zharmonizowanym interfejsem dla przedsiębiorców, krajowymi interfejsami przedsiębiorców opracowywanymi przez Umawiające się Strony oraz z krajowymi systemami przywozowymi.

15. Organ celny Umawiającej się Strony wykorzystuje wspólne repozytorium do celów konsultacji z organem celnym innej Umawiającej się Strony zgodnie z art. 10 i 12 umowy i załącznikiem I przed zakończeniem analizy ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony. Organ celny Umawiającej się Strony wykorzystuje wspólne repozytorium również do celów konsultacji z Umawiającą się Stroną w sprawie zalecanych kontroli, decyzji podejmowanych w związku z zalecanymi kontrolami oraz w sprawie wyników kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zgodnie z art. 10 i 12 umowy i załącznikiem I.

16. Krajowy interfejs dla przedsiębiorców opracowany przez Umawiające się Strony stanowi punkt wejścia do ICS2 dla przedsiębiorców zgodnie z art. 1, w przypadku gdy wniosek jest skierowany do Umawiającej się Strony prowadzącej krajowy interfejs dla przedsiębiorców.

17. Jeżeli chodzi o przedkładanie informacji, sprostowania, unieważnienia, przetwarzanie, przechowywanie danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych oraz zgłoszenia przybycia, a także wymianę informacji między Umawiającymi się Stronami a przedsiębiorcami, przedsiębiorcy mogą zdecydować się korzystać z krajowego interfejsu dla przedsiębiorców, o ile został opracowany, lub ze zharmonizowanego interfejsu dla przedsiębiorców.

18. Krajowy interfejs dla przedsiębiorców, o ile został opracowany, współdziała ze wspólnym repozytorium ICS2.

19. Szwajcaria poinformuje Unię o fakcie opracowania krajowego interfejsu dla przedsiębiorców.

20. Organy celne Umawiających się Stron wykorzystują krajowy system przywozowy do celów wymiany danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych, pochodzących z deklaracji, o których mowa

w art. 10 umowy, wymiany informacji i zgłoszeń ze wspólnym repozytorium w zakresie informacji dotyczących przybycia statku morskiego lub statku powietrznego, informacji dotyczących przedstawienia towarów, przetwarzania wniosków o przeprowadzenie analizy ryzyka, wymiany i przetwarzania informacji dotyczących wyników analizy ryzyka, zaleceń związanych z kontrolą, decyzji w sprawie kontroli i wyników kontroli.

21. Krajowy system przywozowy wykorzystuje się także w przypadku, gdy organ celny Umawiającej się Strony zwróci się o dalsze informacje do przedsiębiorców i je otrzyma.

22. Krajowy system przywozowy jest kompatybilny ze wspólnym repozytorium.

23. Krajowy system przywozowy jest kompatybilny z systemami opracowanymi na szczeblu krajowym do celów pozyskiwania informacji, o których mowa w ust. 20.

ARTYKUŁ 12

FUNKCJONOWANIE SYSTEMU KONTROLI IMPORTU 2 ORAZ SZKOLENIE DOTYCZĄCE JEGO WYKORZYSTANIA

1. Wspólne komponenty są rozwijane, testowane, wykorzystywane i zarządzane przez Unię. Szwajcaria opracowuje, testuje i wykorzystuje krajowe komponenty systemu oraz zarządza tymi komponentami.

2. Szwajcaria zapewnia interoperacyjność krajowych komponentów ze wspólnymi komponentami.

3. Unia przeprowadza konserwację wspólnych komponentów systemu, a Szwajcaria przeprowadza konserwację swoich krajowych komponentów systemu.

4. Umawiające się Strony zapewniają nieprzerwane działanie systemów teleinformatycznych.

5. Unia może zmieniać wspólne komponenty systemów teleinformatycznych w celu korygowania nieprawidłowości, dodawania nowych funkcji lub modyfikacji istniejących funkcji.

6. Unia powiadamia Szwajcarię o zmianach i aktualizacjach wspólnych komponentów.

7. Szwajcaria powiadamia Unię o zmianach i aktualizacjach krajowych komponentów, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie wspólnych komponentów.

8. Umawiające się Strony podają do wiadomości publicznej informacje na temat zmian i aktualizacji systemów teleinformatycznych, o których mowa w ust. 6 i 7.

9. W przypadku czasowej awarii ICS2 zastosowanie ma plan ciągłości działania określony przez Umawiające się Strony.

10. Umawiające się Strony informują się wzajemnie o niedostępności systemów teleinformatycznych będącej skutkiem chwilowej awarii.

11. Unia wspiera Szwajcarię w zakresie wykorzystywania i funkcjonowania wspólnych komponentów systemów teleinformatycznych poprzez zapewnianie odpowiednich materiałów szkoleniowych.

ARTYKUŁ 13

PLATFORMA JEDNOLITEGO ZARZĄDZANIA UŻYTKOWNIKAMI I PODPISU CYFROWEGO

1. Platforma Jednolitego Zarządzania Użytkownikami i Podpisu Cyfrowego (zwana dalej »UUM&DS«) umożliwia komunikację między systemami zarządzania tożsamością i dostępem Umawiających się Stron, o których mowa w ust. 6, do celów zapewnienia urzędnikom i przedsiębiorcom Umawiających się Stron bezpiecznego uprawnionego dostępu do systemów teleinformatycznych.

2. Platforma UUM&DS składa się z następujących wspólnych komponentów:

a) systemu zarządzania uprawnieniami użytkowników;

b) modułu administracyjnego.

3. Platforma UUM&DS wykorzystuje się, aby zapewnić uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień:

a) przedsiębiorców – do celów uzyskania dostępu do ICS2;

b) urzędników Umawiających się Stron do celów zapewnienia im dostępu do wspólnych komponentów ICS2 oraz do celów utrzymania platformy UUM&DS oraz zarządzania tą platformą.

4. Umawiające się Strony wdrażają system zarządzania dostępem w celu walidacji żądań o udzielenie dostępu składanych przez przedsiębiorców w ramach platformy UUM&DS poprzez współdziałanie z systemami zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników Umawiających się Stron, o których to systemach mowa w art. 6.

5. Umawiające się Strony wdrażają moduł administracyjny w celu zarządzania regułami uwierzytelniania i autoryzacji w celu walidacji tożsamości przedsiębiorców dla celów udzielania dostępu do systemów teleinformatycznych.

6. Umawiające się Strony ustanawiają system zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników w celu zapewnienia:

a) bezpiecznej rejestracji i przechowywania danych identyfikacyjnych przedsiębiorców;

b) bezpiecznej wymiany podpisanych i zaszyfrowanych danych identyfikacyjnych przedsiębiorców.

ARTYKUŁ 14

ZARZĄDZANIE DANYMI, ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA DANE I BEZPIECZEŃSTWO DANYCH

1. Umawiające się Strony zapewniają, by dane zarejestrowane na szczeblu krajowym odpowiadały danym zarejestrowanym we wspólnych komponentach i były stale aktualizowane.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Umawiające się Strony zapewniają, aby następujące dane odpowiadały danym we wspólnym repozytorium ICS2 oraz aby dane te były aktualne:

a) dane zarejestrowane na poziomie krajowym i przekazywane z krajowego systemu przywozowego do wspólnego repozytorium;

b) dane otrzymane ze wspólnego repozytorium i przekazane do krajowego systemu przywozowego.

3. Przedsiębiorca, który przekazuje dane ze wspólnych komponentów ICS2 do wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców lub je w nim rejestruje, może uzyskać dostęp do tych danych lub je przetwarzać.

4. W przypadku danych ze wspólnych komponentów ICS2:

a) Umawiająca się Strona, której przedsiębiorca przekaże takie dane za pomocą zharmonizowanego interfejsu dla przedsiębiorców do wspólnego repozytorium, może uzyskać do nich dostęp we wspólnym repozytorium i je przetwarzać. W razie potrzeby Umawiająca się Strona może również uzyskać dostęp do tych informacji zarejestrowanych w zharmonizowanym interfejsie dla przedsiębiorców;

b) Umawiająca się Strona, która przekazuje takie dane do wspólnego repozytorium lub je w nim rejestruje, może uzyskać dostęp do takich danych lub je przetwarzać;

c) inna Umawiająca się Strona może również uzyskać dostęp do tych danych, o których mowa w lit. a) i b) powyżej, lub przetwarzać takie dane, jeżeli Strona ta uczestniczy w analizie ryzyka lub procesie kontroli, do których odnoszą się wspomniane dane, zgodnie z art. 10 i 12 umowy i załącznikiem I;

d) Komisja we współpracy z Umawiającymi się Stronami może przetwarzać te dane do celów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i art. 11 ust. 6 załącznika I. Komisja i Umawiające się Strony mogą uzyskać dostęp do wyników takiego przetwarzania.

5. Umawiające się Strony mogą uzyskać dostęp do danych we wspólnym komponencie ICS2 zarejestrowanych we wspólnym repozytorium przez Unię. Unia może przetwarzać te dane.

6. Unia jest właścicielem systemu w odniesieniu do wspólnych komponentów.

7. Szwajcaria jest systemowym właścicielem swoich komponentów krajowych.

8. Unia zapewnia bezpieczeństwo wspólnych komponentów, a Szwajcaria zapewnia bezpieczeństwo swoich komponentów krajowych.

9. Do tych celów Umawiające się Strony podejmą co najmniej niezbędne środki w celu:

a) uniemożliwienia osobom nieuprawnionym dostępu do urządzeń wykorzystywanych do przetwarzania danych;

b) uniemożliwienia wprowadzania danych oraz przeglądania, modyfikacji lub usuwania danych przez osoby nieuprawnione;

c) wykrycia wszelkich działań, o których mowa w lit. a) i b).

10. Umawiające się Strony informują się wzajemnie o wszelkich działaniach, które mogłyby doprowadzić do naruszenia lub podejrzenia naruszenia bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych.

11. Umawiające się Strony opracowują plany bezpieczeństwa dotyczące wszystkich systemów.

12. Dane zarejestrowane w komponentach ICS2 są przechowywane przez co najmniej trzy lata od momentu ich rejestracji. Umawiające się Strony mogą przedłużyć ten okres, jeżeli wymagają tego odpowiednie przepisy krajowe.

ARTYKUŁ 15

PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

Na potrzeby przetwarzania danych osobowych przechowywanych w ICS2 i UUM&DS:

a) Szwajcaria i państwa członkowskie UE pełnią funkcję administratorów zgodnie z art. 14 umowy;

b) Komisja pełni funkcję podmiotu przetwarzającego i przestrzega obowiązków nałożonych na nią w tym zakresie zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725[14], z tym wyjątkiem, że w przypadku przetwarzania danych na potrzeby monitorowania i oceny wdrożenia wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowego obszaru kontroli Komisja pełni funkcję współadministratora.

ARTYKUŁ 16

UDZIAŁ W OPRACOWYWANIU, UTRZYMANIU I ZARZĄDZANIU ICS2

Unia umożliwia ekspertom szwajcarskim udział w charakterze obserwatorów w spotkaniach grupy ekspertów ds. celnych oraz odpowiednich grup roboczych poświęconych kwestiom dotyczącym opracowania, utrzymania i zarządzania ICS2. W przypadku spotkań grup roboczych, w których reprezentowana jest tylko niewielka liczba państw członkowskich UE i które podlegają bezpośrednio grupie ekspertów ds. celnych, Unia podejmuje decyzję o uczestnictwie ekspertów szwajcarskich w takich spotkaniach dla każdego przypadku z osobna.

TYTUŁ III

ARTYKUŁ 17

USTALENIA Z ZAKRESU FINANSOWANIA DOTYCZĄCE ODPOWIEDZIALNOŚCI, ZOBOWIĄZAŃ I OCZEKIWAŃ W RAMACH WDRAŻANIA I FUNKCJONOWANIA SYSTEMU KONTROLI IMPORTU 2

Jeżeli chodzi o wdrożenie ICS2 w Szwajcarii, a także uwzględniając rozdział III i załącznik I niniejszej umowy, wspomniane ustalenia z zakresu finansowania (zwane dalej »ustaleniem«) określają elementy współpracy między stronami dotyczącej ICS2.

a) Komisja opracuje, przetestuje, wdroży i uruchomi komponenty centralne ICS2, oraz będzie zarządzać tymi komponentami, obejmujące wspólny interfejs dla przedsiębiorców oraz wspólne repozytorium (zwane dalej »komponentami centralnymi ICS2«), w tym aplikacje i usługi wymagane do działania i połączenia wspomnianych komponentów centralnych ICS2 z systemami IT w Szwajcarii, takie jak TAPAS, UUM&DS, oprogramowanie pośredniczące CCN2ng, oraz zobowiązuje się do ich udostępnienia Szwajcarii.

b) Szwajcaria opracuje, przetestuje, wdroży i uruchomi krajowe komponenty ICS2 oraz będzie zarządzać tymi komponentami.

[14] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

c) Szwajcaria i Komisja zgadzają się wspólnie ponosić koszty związane z opracowywaniem komponentów centralnych ICS2 oraz koszty jednorazowe tych komponentów, a także koszty operacyjne tych komponentów, powiązanych aplikacji i usług wymaganych do ich funkcjonowania i wzajemnego połączenia zgodnie z następującymi ustaleniami:

1) część kosztów prac rozwojowych nad komponentami centralnymi ICS2 Komisja uwzględni w fakturze wystawionej Szwajcarii zgodnie z lit. d) i e). Koszty prac rozwojowych obejmują koszty opracowania oprogramowania komponentów centralnych oraz zakupu i instalacji powiązanej infrastruktury (sprzętu, oprogramowania, hostingu, licencji itp.). Zgodnie z zasadą podziału chodzi o 4 % wszystkich kosztów wspomnianych usług;

2) maksymalne koszty prac rozwojowych wyniosą 550 000 (pięćset pięćdziesiąt tysięcy) EUR na wersję;

3) część kosztów operacyjnych ICS2 i TAPAS Komisja uwzględni w fakturze wystawionej Szwajcarii zgodnie z lit. f), g) i h). Koszty operacyjne obejmują koszty testów zgodności, utrzymania infrastruktury (sprzęt, oprogramowanie, hosting, licencje itp.), komponentów centralnych ICS2 oraz związanych z nimi aplikacji i usług wymaganych do ich eksploatacji i wzajemnego połączenia (zapewnienie jakości, punkt informacyjny i zarządzanie usługami informatycznymi). Zgodnie z zasadą podziału chodzi o 4 % wszystkich kosztów wspomnianych usług;

4) koszty operacyjne związane z korzystaniem z ICS2 przez Szwajcarię nie przekroczą maksymalnej kwoty 450 000 (czterysta pięćdziesiąt tysięcy) EUR rocznie;

5) koszty prac rozwojowych i koszty operacyjne komponentów krajowych ponosi w całości Szwajcaria;

6) Szwajcaria będzie informowana o planowanych zmianach wspomnianych kosztów oraz o głównych elementach zmian w ICS2, które mogą mieć wpływ na te koszty.

d) Szwajcaria zgadza się partycypować w kosztach prac rozwojowych oraz kosztach testów zgodności komponentów centralnych ICS2 poniesionych przed wdrożeniem niniejszej umowy. W tym celu:

1) Komisja poinformuje Szwajcarię o szacowanej kwocie niezbędnego wkładu za lata przed wdrożeniem niniejszej umowy;

2) do dnia 15 maja każdego roku, począwszy od dnia 15 maja 2021 r., Komisja zwróci się do Szwajcarii o wpłacenie jej wkładu na poczet wspomnianych wcześniejszych kosztów w równych ratach w ciągu pierwszych czterech lat korzystania przez Szwajcarię z ICS2.

e) Szwajcaria zgadza się partycypować w kosztach prac rozwojowych komponentów centralnych ICS2. W tym celu:

1) Szwajcaria zgadza się opłacić swój wkład na poczet kosztów prac rozwojowych wersji 1., 2. i 3. ICS2;

2) do dnia 15 maja każdego roku, począwszy od dnia 15 maja 2021 r., Komisja zwróci się do Szwajcarii o wpłacenie jej wkładu na poczet kosztów prac rozwojowych najnowszej wersji ICS2 na podstawie należycie sporządzonej noty debetowej wystawionej przez Komisję.

f) Szwajcaria zgadza się partycypować w kosztach operacyjnych komponentów centralnych ICS2. W tym celu:

1) do dnia 31 lipca każdego roku, począwszy od dnia 31 lipca 2021 r., Komisja powiadomi Szwajcarię o szacowanych kosztach operacyjnych na kolejny rok oraz wyśle Szwajcarii na piśmie informację o szacowanej kwocie niezbędnego wkładu do uiszczenia w kolejnym roku. Komisja będzie informować Szwajcarię w ten sam sposób i w tym samym czasie co każdego innego członka ICS2, a także będzie przekazywać Szwajcarii informacje o najważniejszych aspektach rozwoju ICS2;

2) wyłącznie do dnia 15 maja 2021 r. Komisja zwróci się do Szwajcarii o opłacenie jej rocznego wkładu na poczet kosztów operacyjnych za rok 2020 w wysokości 110 000 EUR, a także szacowanego rocznego wkładu za 2021 r. w wysokości 280 000 EUR. Do dnia 15 maja każdego roku, począwszy od dnia 15 maja 2022 r., Komisja zwróci się do Szwajcarii o wpłacenie jej rocznego wkładu za dany rok wraz z kwotą różnicy (ujemnej lub dodatniej) za poprzedni rok na podstawie należycie sporządzonej noty debetowej wystawionej przez Komisję;

3) do dnia 31 stycznia każdego roku, począwszy od dnia 31 stycznia 2022 r.

– Komisja będzie dokonywała rozliczenia rachunków dotyczących przeszłych rocznych kosztów operacyjnych ICS2 i TAPAS na podstawie sumy już wpłaconej przez Szwajcarię wobec rzeczywistych kosztów poniesionych przez Komisję oraz dostarczy Szwajcarii wyciąg z rachunku zawierający zestawienie kosztów z wyszczególnieniem poszczególnych usług i dostaw oprogramowania; oraz

– dostarczy Szwajcarii informacje na temat rzeczywistych kosztów rocznych, tj. rzeczywistych kosztów operacyjnych, za miniony rok. Komisja będzie obliczać rzeczywiste i szacowane koszty zgodnie z umowami zawartymi z wykonawcami zgodnie z obowiązującymi procedurami udzielania zamówienia.

Po obliczeniu różnicy (ujemnej lub dodatniej) między kosztami rzeczywistymi a szacowaną kwotą kosztów za poprzedni rok Szwajcaria otrzyma informację na ten temat za pośrednictwem wyciągu z rachunku sporządzonego przez Komisję. Wyciąg ten będzie obejmował szacowaną roczną kwotę wkładu z uwzględnieniem kwoty różnicy (ujemnej lub dodatniej), dając w rezultacie kwotę netto, na jaką Komisja wystawi Szwajcarii fakturę za pośrednictwem rocznej noty debetowej.

g) Szwajcaria dokona płatności po podaniu daty noty debetowej. Wszelkich płatności należy dokonać w ciągu 60 dni na rachunek bankowy Komisji wskazany w nocie debetowej.

h) Jeśli Szwajcaria dokona wpłaty kwot przewidzianych w lit. c) później, niż w terminach określonych w lit. g), Komisja może obciążyć odsetkami za zwłokę (według stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do swych operacji dokonywanych w EUR, opublikowanej w serii „C" Dziennika Urzędowego, w dniu, w którym upłynął termin płatności, plus półtora punktu procentowego). Ta sama stopa będzie miała zastosowanie do płatności dokonywanych przez Unię.

i) Jeżeli Szwajcaria wystąpi z wnioskiem o wprowadzenie szczególnych dostosowań istniejących produktów IT lub dostarczenie nowych produktów IT na potrzeby komponentów centralnych ICS2, aplikacji lub usług, zainicjowanie i zakończenie tych zmian podlega osobnemu, wzajemnemu porozumieniu w zakresie potrzeb dotyczących zasobów i kosztów prac rozwojowych.

j) Wszelkie materiały szkoleniowe tworzone i przechowywane przez Strony są udostępniane wszystkim stronom nieodpłatnie za pomocą środków elektronicznych. Szwajcaria może kopiować, rozpowszechniać, wyświetlać i wykonywać utwory lub tworzyć utwory zależne na podstawie udostępnianych materiałów szkoleniowych:

1) wyłącznie pod warunkiem wskazania autora takich utworów w sposób określony w udostępnianych materiałach szkoleniowych;

2) wyłącznie do celów niekomercyjnych.

k) Strony zgadzają się przyjąć i wypełniać swoje odpowiednie zobowiązania związane z korzystaniem z komponentów centralnych ICS2 określonych w załączniku I do niniejszej umowy.

l) W przypadku poważnych wątpliwości co do właściwego funkcjonowania niniejszego załącznika lub ICS2 każda ze Stron może zawiesić stosowanie tych ustaleń, pod warunkiem że druga Strona została powiadomiona o tym na piśmie z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

TYTUŁ IV

WYWOZOWA DEKLARACJA SKRÓCONA

ARTYKUŁ 18

FORMA I TREŚĆ WYWOZOWEJ DEKLARACJI SKRÓCONEJ

1. Wywozową deklarację skróconą składa się z wykorzystaniem technologii przetwarzania danych. Można wykorzystać dokumenty handlowe, portowe lub przewozowe, pod warunkiem że zawierają niezbędne dane.

2. Wywozowa deklaracja skrócona zawiera dane określone na potrzeby tej deklaracji w rozdziale 3 kolumna A1 i A2 załącznika B do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 i zgodne z ich odpowiednimi formatami, kodami i powtarzalnościami określonymi w załączniku B do rozporządzenia wykonawczego Komisji

(UE) 2015/2447. Wywozową deklarację skróconą wypełnia się zgodnie z uwagami zawartymi w wymienionych załącznikach. Wywozowa deklaracja skrócona jest potwierdzana przez osobę, która ją wypełnia.

3. Organy celne zezwalają na złożenie wywozowej deklaracji skróconej w formie papierowej lub w jakikolwiek inny zastępczy sposób zgodnie z uzgodnieniami dokonanymi między organami celnymi, tylko w razie zaistnienia jednej z poniższych sytuacji:

a) jeżeli system komputerowy organów celnych nie działa;

b) jeżeli aplikacja elektroniczna osoby składającej wywozową deklarację skróconą nie działa, pod warunkiem że organy celne stosują ten sam poziom zarządzania ryzykiem co w przypadku wywozowych deklaracji skróconych sporządzanych z wykorzystaniem techniki przetwarzania danych. Wywozową deklarację skróconą w formie papierowej podpisuje osoba, która ją wypełniła. W stosownych przypadkach do wywozowej deklaracji skróconej w formie papierowej załącza się wykazy załadunkowe lub inne odpowiednie wykazy; zawiera ona dane, o których mowa w ust. 2.

4. Każda Umawiająca się Strona określa warunki i procedury, zgodnie z którymi osoba składająca wywozową deklarację skróconą może modyfikować pojedyncze lub liczne dane zawarte w deklaracji po jej złożeniu.

ARTYKUŁ 19

ZWOLNIENIE Z OBOWIĄZKU ZŁOŻENIA WYWOZOWEJ DEKLARACJI SKRÓCONEJ

1. Wywozowej deklaracji skróconej nie wymaga się w odniesieniu do następujących towarów:

a) energii elektrycznej;

b) towarów wywożonych rurociągami;

c) przesyłek z korespondencją, co oznacza listy, pocztówki, listy napisane alfabetem Braille'a oraz druki niepodlegające należnościom celnym przywozowym ani wywozowym;

d) towarów w przesyłkach pocztowych przewożonych zgodnie z zasadami Światowego Związku Pocztowego;

e) towarów, w przypadku których dozwolone jest ustne zgłoszenie celne lub zgłoszenie przez zwykłe przekroczenie granicy zgodnie z przepisami Umawiających się Stron, z wyjątkiem palet, kontenerów, środków transportu, jak również części zamiennych, akcesoriów i sprzętu na potrzeby wymienionych przedmiotów, pod warunkiem że są one przewożone na podstawie umowy przewozu;

f) towarów znajdujących się w bagażu osobistym podróżnych;

g) towarów objętych karnetami ATA i CPD;

h) towarów uprawnionych do zwolnień zgodnie z Konwencją wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r., Konwencją wiedeńską o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 r. i innymi konwencjami konsularnymi lub Konwencją nowojorską o misjach specjalnych z dnia 16 grudnia 1969 r.;

i) uzbrojenia i sprzętu wojskowego wyprowadzanych z obszaru celnego Umawiającej się Strony przez organy odpowiedzialne za obronę wojskową Umawiających się Stron w ramach transportu wojskowego lub transportu dokonywanego jedynie na potrzeby organów wojskowych;

j) następujących towarów wyprowadzanych z obszaru celnego Umawiającej się Strony bezpośrednio do instalacji morskich prowadzonych przez osobę mającą siedzibę na obszarze celnym tej Umawiającej się Strony:

   1) towarów, które mają zostać zastosowane do budowy, naprawy, konserwacji lub adaptacji instalacji morskich;

   2) towarów, które mają zostać zamontowane na instalacjach morskich lub które mają stanowić element wyposażenia instalacji morskich;

   3) zaopatrzenia, które ma być używane lub zużywane na instalacjach morskich;

k) towarów przemieszczanych na podstawie formularza NATO 302 przewidzianego w Umowie między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych,

sporządzonej w Londynie dnia 19 czerwca 1951 r., lub na podstawie formularza UE 302 przewidzianego w art. 1 ust. 51 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446;

l) towarów dostarczanych w celu zamontowania jako części lub akcesoria statków wodnych lub powietrznych oraz towarów niezbędnych do działania silników, maszyn lub innego wyposażenia jednostek pływających lub statków powietrznych, jak również środków spożywczych oraz innych artykułów przeznaczonych do spożycia lub sprzedaży na pokładzie;

m) majątku ruchomego gospodarstwa domowego zdefiniowanego w prawodawstwie odpowiednich Umawiających się Stron, pod warunkiem że nie jest on przewożony na mocy umowy przewozu;

n) towarów wysłanych z obszarów celnych Umawiających się Stron do Ceuty i Melilli, Republiki San Marino, na wyspę Helgoland, do Watykanu, gminy Livigno oraz szwajcarskich eksklaw celnych Samnaun i Sampuoir;

o) towarów przewożonych na statkach kursujących między portami Umawiających się Stron bez zatrzymywania się w innym porcie poza obszarami celnymi Umawiających się Stron;

p) towarów przewożonych statkami powietrznymi kursującymi między portami lotniczymi Umawiających się Stron bez zatrzymywania się w innym porcie lotniczym poza obszarami celnymi Umawiających się Stron.

2. Wywozowa deklaracja skrócona nie jest wymagana w przypadkach określonych w umowie międzynarodowej w zakresie bezpieczeństwa zawartej między Umawiającą się Stroną a krajem trzecim, z zastrzeżeniem procedury określonej w art. 9 ust. 3 umowy.

3. Umawiające się Strony nie wymagają ujęcia towarów w wywozowej deklaracji skróconej w następujących sytuacjach:

a) w przypadku gdy statek, który transportuje towary między portami Umawiających się Stron, ma zatrzymać się w porcie poza obszarami celnymi Umawiających się Stron, a towary mają pozostać załadowane na pokładzie tego statku podczas zatrzymania się w tym porcie poza obszarami celnymi Umawiających się Stron;

b) jeżeli statek powietrzny, który transportuje towary między portami lotniczymi Umawiających się Stron, ma zatrzymać się w porcie lotniczym poza obszarami celnymi Umawiających się Stron, a towary mają pozostać załadowane na pokładzie tego statku lotniczego podczas zatrzymania się w tym porcie poza obszarami celnymi Umawiających się Stron;

c) jeżeli towary nie zostały rozładowane w porcie wodnym lub lotniczym ze środka transportu, którym były przewożone przy ich wprowadzaniu na obszary celne Umawiających się Stron i którym będą przewożone przy ich wyprowadzaniu z tych obszarów;

d) jeżeli towary zostały załadowane w poprzednim porcie wodnym lub lotniczym na obszarach celnych Umawiających się Stron, w przypadku gdy złożona została wywozowa deklaracja skrócona lub zastosowanie miało zwolnienie z obowiązku złożenia deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie, oraz towary te pozostają załadowane na środkach transportu, które wywiozą je z obszarów celnych Umawiających się Stron;

e) jeżeli towary czasowo składowane lub objęte procedurą wolnego obszaru celnego są przeładowywane ze środka transportu, który dostarczył je do danego magazynu czasowego składowania lub wprowadził je na wolny obszar celny pod dozorem tego samego urzędu celnego, na pokład statku, statku powietrznego lub pociągu, który wyprowadzi je obszarów celnych Umawiających się Stron, jeżeli spełnione są następujące warunki:

   1) przeładunek zostanie przeprowadzony w terminie 14 dni od daty przedstawienia towarów zgodnie z przepisami odpowiedniej Umawiającej się Strony lub – w wyjątkowych przypadkach – w dłuższym terminie wyznaczonym przez organy celne, jeżeli termin 14 dni okaże się niewystarczający w danych okolicznościach;

   2) organom celnym udostępniono informacje o towarach;

   3) zgodnie z wiedzą przewoźnika miejsce przeznaczenia towarów oraz ich odbiorca nie zmieniły się;

f) jeżeli towary zostały wprowadzone na obszary celne Umawiających się Stron, ale właściwy organ celny odrzucił je i zostały one w związku z tym niezwłocznie zwrócone do państwa wywozu.

ARTYKUŁ 20

MIEJSCE ZŁOŻENIA WYWOZOWEJ DEKLARACJI SKRÓCONEJ

1. Wywozową deklarację skróconą składa się do właściwego urzędu celnego na obszarze celnym Umawiającej się Strony, na którym dopełnia się formalności związanych z wyprowadzeniem towarów przeznaczonych do krajów trzecich. Jednak zgłoszenie celne wywozowe wykorzystywane jako wywozowa deklaracja skrócona jest składane do organu celnego Umawiającej się Strony, na której obszarze celnym dopełnia się formalności związanych z wywozem towarów do kraju trzeciego. W każdym przypadku właściwy urząd przeprowadza analizę ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony na podstawie danych uwzględnionych w deklaracji, jak również uznane za konieczne kontrole celne w zakresie bezpieczeństwa i ochrony.

2. Kiedy towary opuszczają obszar celny Umawiającej się Strony i są przewożone do państwa trzeciego przez obszar celny innej Umawiającej się Strony, a po dopełnieniu formalności wywozowych następuje procedura tranzytowa zgodnie z Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej, wykorzystuje się system NCTS do celów przekazania danych, o których mowa w art. 18 ust. 2, właściwym organom drugiej z Umawiających się Stron.

W takim przypadku urząd celny pierwszej z Umawiających się Stron udostępnia wyniki swojej kontroli celnej w zakresie bezpieczeństwa i ochrony organowi celnemu drugiej z Umawiających się Stron, jeżeli:

a) organy celne oceniają ryzyka jako znaczne i wymagające kontroli celnej, a wyniki kontroli potwierdzają wystąpienie zdarzenia niosącego ryzyko; lub

b) wyniki kontroli nie potwierdzają wystąpienia zdarzenia powodującego ryzyko, natomiast zainteresowany organ celny uznaje, że to zagrożenie stanowi znaczne ryzyko w innym miejscu na obszarach celnych Umawiających się Stron; lub

c) jest to konieczne na potrzeby jednolitego stosowania przepisów niniejszej umowy.

Umawiające się Strony wymieniają w ramach systemu, o którym mowa w art. 12 ust. 3 umowy, informacje dotyczące ryzyk wymienionych w lit. a) i b).

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, z wyjątkiem transportu lotniczego, kiedy towary opuszczają obszar celny Umawiającej się Strony i są przewożone do państwa trzeciego przez obszar celny innej Umawiającej się Strony, a po dopełnieniu formalności wywozowych nie następuje procedura tranzytowa zgodnie z Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej, wywozową deklarację skróconą składa się bezpośrednio właściwemu urzędowi celnemu wyprowadzenia drugiej z Umawiających się Stron, jeżeli towary zostaną ostatecznie wyprowadzone do państwa trzeciego.

ARTYKUŁ 21

TERMINY SKŁADANIA WYWOZOWEJ DEKLARACJI SKRÓCONEJ

1. Wywozową deklarację skróconą składa się w następujących terminach:

a) w przypadku transportu morskiego:

1) w przypadku przemieszczania przesyłek kontenerowych na trasach innych niż te, o których mowa w pkt 2 i 3, najpóźniej 24 godziny przed załadunkiem towarów na statek, na pokładzie którego mają one opuścić obszary celne Umawiających się Stron;

2) w przypadku przemieszczania przesyłek kontenerowych pomiędzy obszarami celnymi Umawiających się Stron a Grenlandią, Wyspami Owczymi, Islandią lub portami na Morzu Bałtyckim, Morzu Północnym, Morzu Czarnym lub Morzu Śródziemnym oraz wszystkimi portami w Maroku, najpóźniej dwie godziny przed opuszczeniem portu na obszarach celnych Umawiających się Stron;

3) w przypadku przemieszczania przesyłek kontenerowych między francuskimi departamentami zamorskimi, Azorami, Maderą lub Wyspami Kanaryjskimi a terytorium poza obszarami celnymi Umawiających się Stron, jeżeli czas trwania podróży nie przekracza 24 godzin, najpóźniej dwie godziny przed opuszczeniem portu na obszarach celnych Umawiających się Stron;

4) w przypadku przemieszczania nieobejmującego przesyłek kontenerowych, najpóźniej 2 godziny przed opuszczeniem portu na obszarach celnych Umawiających się Stron;

b) w przypadku ruchu lotniczego, najpóźniej 30 minut przed opuszczeniem portu lotniczego na obszarach celnych Umawiających się Stron;

c) w przypadku transportu drogowego lub transportu wodnego śródlądowego, co najmniej godzinę przed planowanym terminem opuszczenia obszarów celnych Umawiających się Stron przez towary;

d) w przypadku transportu kolejowego:

1) jeżeli podróż pociągiem z ostatniej stacji formowania składów pociągów do urzędu celnego wyprowadzenia trwa krócej niż dwie godziny, co najmniej godzinę przed przybyciem towarów do miejsca, dla którego dany urząd celny wyprowadzenia jest urzędem właściwym;

2) we wszystkich innych przypadkach, co najmniej dwie godziny przed planowanym terminem opuszczenia obszarów celnych Umawiających się Stron przez towary.

2. W poniższych sytuacjach termin na złożenie wywozowej deklaracji skróconej odpowiada terminowi obowiązującemu w przypadku aktywnych środków transportu wykorzystywanych celem opuszczenia obszarów celnych Umawiających się Stron:

a) jeżeli towary zostały dostarczone do urzędu celnego wyprowadzenia innym środkiem transportu, z którego zostały przeniesione przed opuszczeniem obszarów celnych Umawiających się Stron (transport intermodalny);

b) jeżeli towary zostały dostarczone do urzędu celnego wyprowadzenia środkiem transportu, który sam opuszcza obszary celne Umawiających się Stron poprzez jego przewiezienie aktywnym środkiem transportu (transport kombinowany).

3. Terminy, o których mowa w ust. 1 i 2, nie obowiązują w przypadku działania siły wyższej.

4. Niezależnie od postanowień ust. 1 i 2 każda Umawiająca się Strona może podjąć decyzję o zastosowaniu innych terminów:

a) w przypadku ruchu, o którym mowa w art. 20 ust. 2, aby umożliwić wiarygodną analizę ryzyka i przechwycenie przesyłek w celu przeprowadzenia przez organy celne ewentualnych kontroli bezpieczeństwa i ochrony dotyczących tych przesyłek,

b) w przypadku umowy międzynarodowej dotyczącej bezpieczeństwa między tą Umawiającą się Stroną a krajem trzecim, z zastrzeżeniem procedury przewidzianej w art. 9 ust. 3 umowy.

ZAŁĄCZNIK II

UPOWAŻNIONY PRZEDSIĘBIORCA

TYTUŁ I

PRZYZNANIE STATUSU UPOWAŻNIONEGO PRZEDSIĘBIORCY

ARTYKUŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Kryteria przyznawania statusu upoważnionego przedsiębiorcy obejmują:

a) brak poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego i przepisów podatkowych, w tym brak skazania za poważne przestępstwo karne związane z działalnością gospodarczą wnioskodawcy;

b) wykazanie przez wnioskodawcę, iż posiada wysoki poziom kontroli swoich operacji i przepływu towarów zapewniony poprzez system zarządzania ewidencją handlową oraz – w stosownych przypadkach – transportową co umożliwia przeprowadzanie właściwych kontroli celnych;

c) wypłacalność, którą uznaje się za udowodnioną, gdy wnioskodawca ma dobrą sytuację finansową pozwalającą mu na wypełnianie zobowiązań, stosownie do rodzaju prowadzonej przez niego działalności gospodarczej;

d) odpowiednie normy bezpieczeństwa i ochrony, które uznaje się za spełnione, jeżeli wnioskodawca wykaże, że utrzymuje odpowiednie środki zapewniające bezpieczeństwo i ochronę międzynarodowego łańcucha dostaw, w tym w obszarach integralności fizyczną i kontroli dostępu, procesów logistycznych i obsługi szczególnych rodzajów towarów, personelu oraz identyfikacji swoich partnerów biznesowych.

ARTYKUŁ 2

ZGODNOŚĆ

1. Kryterium ustanowione w art. 1 lit. a) uznaje się za spełnione, jeżeli:

a) organ administracyjny lub sądowy nie wydał żadnej decyzji, w której stwierdzono, że jedna z osób opisanych w lit. b) w ciągu ostatnich trzech lat dopuściła się poważnych lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych w odniesieniu do jej działalności gospodarczej; oraz

b) żadna z poniższych osób, w stosownych przypadkach, nie została skazana za poważne przestępstwo karne związane z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą, w tym działalnością gospodarczą prowadzoną przez wnioskodawcę:

   1) wnioskodawca;

   2) pracownik odpowiedzialny (pracownicy odpowiedzialni) za sprawy celne wnioskodawcy oraz

   3) osoba kierująca wnioskodawcą lub sprawująca kontrolę nad jego kierownictwem.

2. Kryterium, o którym mowa w art. 1 lit. a), można jednak uznać za spełnione w przypadku, gdy organ celny właściwy do wydania decyzji uzna naruszenie za nieistotne, biorąc pod uwagę liczbę lub skalę powiązanych operacji, i nie będzie miał wątpliwości co do tego, że wnioskodawca działał w dobrej wierze.

3. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1 lit. b) pkt 3 niniejszego artykułu, inna niż wnioskodawca, ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim, organ celny właściwy do wydania decyzji ocenia, czy kryterium, o którym mowa w art. 1 lit. a), zostało spełnione, w oparciu o dostępną ewidencję i informacje.

4. Jeżeli wnioskodawca prowadzi działalność krócej niż trzy lata, organ celny właściwy do wydania decyzji ocenia, czy kryterium, o którym mowa w art. 1 lit. a), zostało spełnione, w oparciu o dostępną ewidencję i informacje.

ARTYKUŁ 3

SKUTECZNY SYSTEM ZARZĄDZANIA EWIDENCJĄ HANDLOWĄ I TRANSPORTOWĄ

Kryterium ustanowione w art. 1 lit. b) uznaje się za spełnione w przypadku spełnienia następujących warunków:

a) wnioskodawca prowadzi system rachunkowości zgodny z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości obowiązującymi w Umawiającej się Stronie, w której prowadzona jest księgowość, pozwala na przeprowadzanie kontroli celnych opartych na audycie oraz utrzymuje historyczny rejestr danych przedstawiający ścieżkę audytu od chwili wprowadzenia danych do akt;

b) księgi rachunkowe prowadzone przez wnioskodawcę na potrzeby celne zostały zintegrowane z systemem rachunkowości wnioskodawcy lub zapewniają możliwość przeprowadzania kontroli krzyżowych poprzez zestawienie stosownych informacji z danymi przechowywanymi w systemie księgowym;

c) zapewnia organowi celnemu możliwość uzyskania fizycznego dostępu do swoich systemów rachunkowości oraz, w stosownych przypadkach, do swojej ewidencji handlowej i transportowej;

d) zapewnia organowi celnemu możliwość uzyskania dostępu do swoich systemów rachunkowości oraz, w stosownych przypadkach, do swojej ewidencji handlowej i transportowej drogą elektroniczną, jeżeli takie systemy lub taka ewidencja są prowadzone w formie elektronicznej;

e) ustanowił strukturę administracyjną odpowiednią dla charakteru i rozmiaru prowadzonej przez siebie działalności, która umożliwia zarządzanie przepływem towarów, a także przeprowadza kontrole wewnętrzne zapewniające możliwość zapobiegania, wykrywania i korygowania błędów oraz możliwość zapobiegania nielegalnym lub nieprawidłowym transakcjom oraz wykrywania takich transakcji;

f) w stosownych przypadkach stosuje odpowiednie procedury obsługi pozwoleń przyznanych zgodnie ze środkami polityki handlowej lub związanych z handlem produktami rolnymi;

g) stosuje odpowiednie procedury archiwizacji ewidencji i informacji oraz ochrony przed utratą informacji;

h) odpowiedni pracownicy zostali poinstruowani o obowiązku powiadamiania organów celnych w każdym przypadku wykrycia trudności związanych z przestrzeganiem przepisów oraz że ustanowiono procedury powiadamiania organów celnych o wystąpieniu takich trudności;

i) stosuje odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu zapewnienia ochrony swojego systemu komputerowego przed nieupoważnionym dostępem oraz w celu ochrony dokumentacji;

j) w stosownych przypadkach stosuje zadowalające procedury postępowania z pozwoleniami na przywóz i z pozwoleniami na wywóz związanymi z zakazami i ograniczeniami, w tym środki zapewniające możliwość odróżnienia towarów objętych zakazami lub ograniczeniami od innych towarów oraz zapewnia przestrzeganie takich zakazów i ograniczeń.

ARTYKUŁ 4

WYPŁACALNOŚĆ

1. Kryterium ustanowione w art. 1 lit. c) uznaje się za spełnione, jeżeli wnioskodawca:

a) nie został postawiony w stan upadłości;

b) w okresie trzech lat przed złożeniem wniosku wywiązywał się z zobowiązań finansowych związanych z uiszczaniem należności celnych i wszelkich innych należności, podatków lub opłat pobieranych w związku z przywozem lub wywozem towarów;

c) wykaże na podstawie ewidencji i informacji obejmujących okres trzech lat poprzedzających złożenie wniosku, że jego sytuacja finansowa umożliwia mu wywiązanie się ze spoczywających na nim zobowiązań, biorąc pod uwagę rodzaj i skalę prowadzonej działalności gospodarczej, a także udowodni, że nie posiada żadnych ujemnych aktywów netto, chyba że istnieje możliwość pokrycia takich aktywów.

2. Jeżeli wnioskodawca prowadzi działalność krócej niż trzy lata, jego wypłacalność, o której mowa w art. 1 lit. c), weryfikuje się w oparciu o dostępne ewidencje i informacje.

ARTYKUŁ 5

NORMY BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY

1. Kryterium ustanowione w art. 1 lit. d) uznaje się za spełnione w przypadku spełnienia następujących warunków:

a) budynki, które mają być użytkowane w związku z działaniami objętymi pozwoleniem, zapewniają ochronę przed nieuprawnionym dostępem i są zbudowane z materiałów odpornych na próby uzyskania nieuprawnionego dostępu;

b) podjęto odpowiednie środki uniemożliwiające uzyskanie nieuprawnionego dostępu do biur, stref wysyłkowych, doków załadunkowych, przestrzeni ładunkowej lub innych tego rodzaju miejsc;

c) podjęto odpowiednie środki w zakresie postępowania z towarami, które obejmują ochronę przed nieuprawnionym wprowadzaniem lub wymianą towarów, ochronę przed niewłaściwym postępowaniem z towarami oraz ochronę przed manipulowaniem jednostkami ładunku;

d) wnioskodawca podjął środki umożliwiające precyzyjne zidentyfikowanie jego partnerów handlowych oraz zagwarantowanie, poprzez realizację odpowiednich postanowień umownych lub wdrożenie innych stosownych środków zgodnie z modelem biznesowym wnioskodawcy, że tacy partnerzy handlowi zapewniają bezpieczeństwo swojej części międzynarodowego łańcucha dostaw;

e) wnioskodawca poddaje potencjalnych pracowników, którzy mają zostać zatrudnieni na stanowiskach o istotnym znaczeniu dla bezpieczeństwa, kontrolom bezpieczeństwa w zakresie dopuszczalnym na mocy prawa krajowego oraz, w uzasadnionych przypadkach, okresowo kontroluje pracowników zatrudnionych na takich stanowiskach;

f) wnioskodawca ustanowił odpowiednie procedury bezpieczeństwa na potrzeby wszelkich zewnętrznych dostawców usług, z którymi zawarł umowy;

g) wnioskodawca zapewnił regularny udział zatrudnianych przez siebie pracowników odpowiedzialnych za kwestie bezpieczeństwa w programach na rzecz podnoszenia świadomości w zakresie bezpieczeństwa;

h) wnioskodawca wyznaczył osobę do kontaktów kompetentną w kwestiach bezpieczeństwa i ochrony.

2. Jeżeli wnioskodawca jest posiadaczem świadectwa bezpieczeństwa i ochrony wydanego na podstawie międzynarodowej konwencji lub normy międzynarodowej Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej lub normy europejskiej europejskiego organu normalizacyjnego, takie świadectwo bierze się pod uwagę przy sprawdzaniu, czy spełniono kryteria ustanowione w art. 1 lit. d).

Kryteria uznaje się za spełnione w zakresie, w jakim uda się potwierdzić, że kryteria wydania takiego świadectwa są takie same jak kryteria przewidziane w art. 1 lit. d) lub są równoważne tym kryteriom.

3. Jeżeli wnioskodawca jest zarejestrowanym agentem lub znanym nadawcą w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego, kryteria ustanowione w ust. 1 uznaje się za spełnione w odniesieniu do lokalizacji i działalności, dla których wnioskodawca uzyskał status zarejestrowanego agenta lub znanego nadawcy, w zakresie w jakim kryteria przyznawania statusu zarejestrowanego agenta lub znanego nadawcy są identyczne lub równoważne kryteriom ustanowionym w art. 1 lit. d).

TYTUŁ II

UŁATWIENIA PRZYZNAWANE UPOWAŻNIONYM PRZEDSIĘBIORCOM

ARTYKUŁ 6

UŁATWIENIA PRZYZNAWANE UPOWAŻNIONYM PRZEDSIĘBIORCOM

1. W przypadku gdy upoważniony przedsiębiorca składa we własnym imieniu, w celach bezpieczeństwa i ochrony, wywozową deklarację skróconą w formie zgłoszenia celnego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu, nie są wymagane żadne inne dane niż te zawarte w tych deklaracjach.

2. W przypadku gdy upoważniony przedsiębiorca składa w imieniu innej osoby, która również jest upoważnionym przedsiębiorcą, w celach bezpieczeństwa i ochrony, wywozową deklarację skróconą w formie

zgłoszenia celnego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu, nie są wymagane żadne inne dane niż te zawarte w tych deklaracjach.

ARTYKUŁ 7

UPRZYWILEJOWANE TRAKTOWANIE W ODNIESIENIU DO OCENY I KONTROLI RYZYKA

1. Upoważniony przedsiębiorca podlega mniejszej liczbie kontroli fizycznych i kontroli dokumentów w zakresie bezpieczeństwa niż inni przedsiębiorcy.

2. W przypadku gdy upoważniony przedsiębiorca złożył przywozową deklarację skróconą lub został upoważniony do złożenia zgłoszenia celnego lub deklaracji do czasowego składowania zamiast przywozowej deklaracji skróconej lub w przypadku gdy upoważniony przedsiębiorca został upoważniony do wykorzystania komercyjnych, portowych lub transportowych systemów informacyjnych w celu przedłożenia danych z przywozowej deklaracji skróconej, o której mowa w art. 10 ust. 8 niniejszej umowy i art. 1 ust. 4 załącznika I, właściwy organ celny powiadamia upoważnionego przedsiębiorcę o fakcie wybrania danej przesyłki do przeprowadzenia jej kontroli fizycznej. Powiadomienia dokonuje się przed przybyciem towarów na obszar celny Umawiających się Stron.

Powiadomienie to udostępnia się także przewoźnikowi, jeżeli nie jest on upoważnionym przedsiębiorcą, o którym mowa w akapicie pierwszym, pod warunkiem że przewoźnik ten jest upoważnionym przedsiębiorcą i jest podłączony do systemów teleinformatycznych związanych z deklaracjami, o których mowa w akapicie pierwszym.

Powiadomienia tego nie dokonuje się, jeżeli może ono zagrozić możliwości przeprowadzenia kontroli lub jej wynikom.

3. Jeżeli przesyłki zgłoszone przez upoważnionego przedsiębiorcę zostały wybrane do poddania ich kontroli fizycznej lub do kontroli dokumentów, kontrole te przeprowadza się w pierwszej kolejności.

Na wniosek upoważnionego przedsiębiorcy kontrole mogą zostać przeprowadzone w miejscu innym niż miejsce, w którym towary muszą zostać przedstawione organom celnym.

ARTYKUŁ 8

WYŁĄCZENIE Z UPRZYWILEJOWANEGO TRAKTOWANIA

Uprzywilejowane traktowanie, o którym mowa w art. 7, nie ma zastosowania do żadnych kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa związanych z podwyższonym poziomem zagrożenia lub obowiązkami kontrolnymi określonymi w pozostałych przepisach.

W pierwszej kolejności organy celne przeprowadzają jednak niezbędne czynności, formalności i kontrole przesyłek zgłoszonych przez upoważnionego przedsiębiorcę.

TYTUŁ III

ZAWIESZENIE, UNIEWAŻNIENIE I COFNIĘCIE STATUSU UPOWAŻNIONEGO PRZEDSIĘBIORCY

ARTYKUŁ 9

ZAWIESZENIE STATUSU

1. Właściwy organ celny zawiesza decyzję przyznającą status upoważnionego przedsiębiorcy, jeżeli:

a) dany organ celny uważa, że mogą istnieć wystarczające podstawy do unieważnienia lub cofnięcia decyzji, ale nie dysponuje jeszcze wszystkimi niezbędnymi elementami do podjęcia decyzji w sprawie takiego unieważnienia lub cofnięcia;

b) dany organ celny uważa, że warunki wydania decyzji nie zostały spełnione lub że posiadacz decyzji nie wypełnia wszystkich obowiązków nałożonych na mocy tej decyzji oraz że właściwe jest, aby zagwarantować posiadaczowi decyzji odpowiedni czas na podjęcie środków w celu zapewnienia spełnienia warunków lub wypełnienia obowiązków;

c) posiadacz decyzji domaga się takiego zawieszenia, ponieważ jest czasowo niezdolny do spełnienia warunków określonych w odniesieniu do decyzji lub nie jest w stanie wypełnić obowiązków nałożonych na mocy tej decyzji.

2. W przypadku, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), posiadacz decyzji powiadamia organ celny o środkach, jakie podejmie w celu zapewnienia spełnienia warunków lub wypełnienia obowiązków, oraz o okresie potrzebnym mu na podjęcie tych środków.

Jeżeli podmiot gospodarczy podjął zgodnie z oczekiwaniami organów celnych środki konieczne w celu spełnienia warunków i kryteriów nałożonych na upoważniony podmiot gospodarczy, organ celny wydający upoważnienie cofa zawieszenie.

3. Zawieszenie nie ma wpływu na postępowanie celne rozpoczęte przed datą zawieszenia, które nie zostało jeszcze zakończone.

4. Posiadacz decyzji jest powiadamiany o jej zawieszeniu.

ARTYKUŁ 10

UNIEWAŻNIENIE STATUSU

1. Decyzja przyznająca status upoważnionego przedsiębiorcy zostaje unieważniona, jeżeli zostaną spełnione wszystkie z następujących warunków:

a) decyzja została podjęta na podstawie nieprawidłowych lub niekompletnych informacji;

b) posiadacz decyzji wiedział lub powinien był wiedzieć, że informacje są nieprawidłowe lub niekompletne;

c) decyzja byłby inna, gdyby informacje były prawidłowe i kompletne.

2. Posiadacz decyzji jest powiadamiany o jej unieważnieniu.

3. Jeżeli w decyzji wydanej zgodnie z przepisami prawa celnego nie określono inaczej, unieważnienie decyzji jest skuteczne od dnia, w którym pierwotna decyzja stała się skuteczna.

ARTYKUŁ 11

COFNIĘCIE STATUSU

1. Właściwe organy celne cofają decyzję przyznającą status upoważnionego przedsiębiorcy:

a) jeżeli jeden lub kilka warunków wymaganych do jej wydania nie zostało spełnionych lub przestało być spełnianych; lub

b) na wniosek posiadacza decyzji; lub

c) posiadacz decyzji nie podejmie, w wyznaczonym terminie od upływu zawieszenia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c), środków niezbędnych do spełnienia warunku określonego w odniesieniu do tej decyzji lub nie jest w stanie wypełnić obowiązków nałożonych na mocy tej decyzji.

2. Cofnięcie staje się skuteczne w dniu następującym po dniu powiadomienia.

3. Posiadacz decyzji jest powiadamiany o jej cofnięciu.

TYTUŁ IV

ARTYKUŁ 12

WYMIANA INFORMACJI

Umawiające się Strony przekazują sobie regularnie informacje na temat swoich upoważnionych przedsiębiorców do celów bezpieczeństwa, uwzględniając następujące informacje:

a) numer identyfikacyjny podmiotu (TIN – Trader Identification Number w formacie zgodnym z przepisami EORI – Economic Operator Registration and Identification);

b) nazwę i adres upoważnionego przedsiębiorcy;

c) numer dokumentu nadającego status upoważnionego przedsiębiorcy;

d) obecny status (obowiązujący, zawieszony, cofnięty);

e) okresy zmiany statusu;

f) datę, w której decyzja i następujące po niej zdarzenia (zawieszenie i cofnięcie) stają się skuteczne;

g) organ, który wydał decyzję.”.